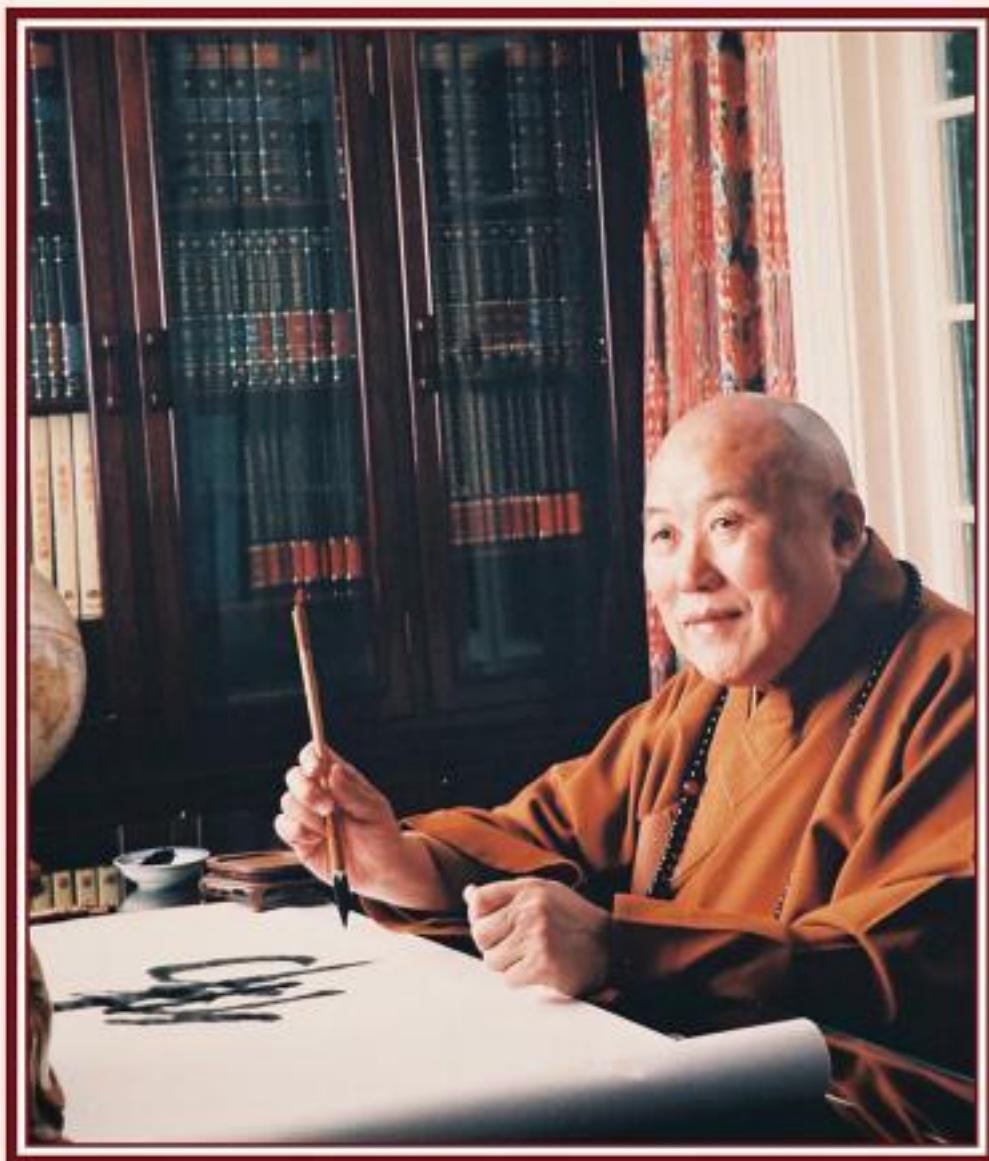

**PHÁP NGỮ GIẢI ĐÁP THẮC MẮC VÀ
DẶN DÒ KHAI THỊ CHO CHÚNG SANH**

LÃO HOÀ THƯỢNG DIỆU LIÊN
(TẬP 2)

Pháp tướng của lão Hòa thượng thượng Diệu hạ Liên

Người nhân đức thấy nghe
Kính xin cùng phát tâm
Muôn kiếp không uổng phí
Không thể cứ chần chừ

Nguyệt lợn thứ 49 của lão Hòa thượng Diệu Liên

Phàm tất cả ai đã từng thấy qua mặt tôi,
nghe qua pháp của tôi,
cho đến nghe qua danh hiệu của tôi,
tôi đều phải độ cho họ cùng
sanh về Tây Phương. Nếu đời này người đó
không thể sanh Tây Phương,
tôi chắc chắn sẽ quay lại hóa độ,
cho đến khi nào họ sanh được về
Tây Phương mới thôi!

PHÁP NGỮ CỦA LÃO HÒA THƯỢNG DIỆU LIÊN:

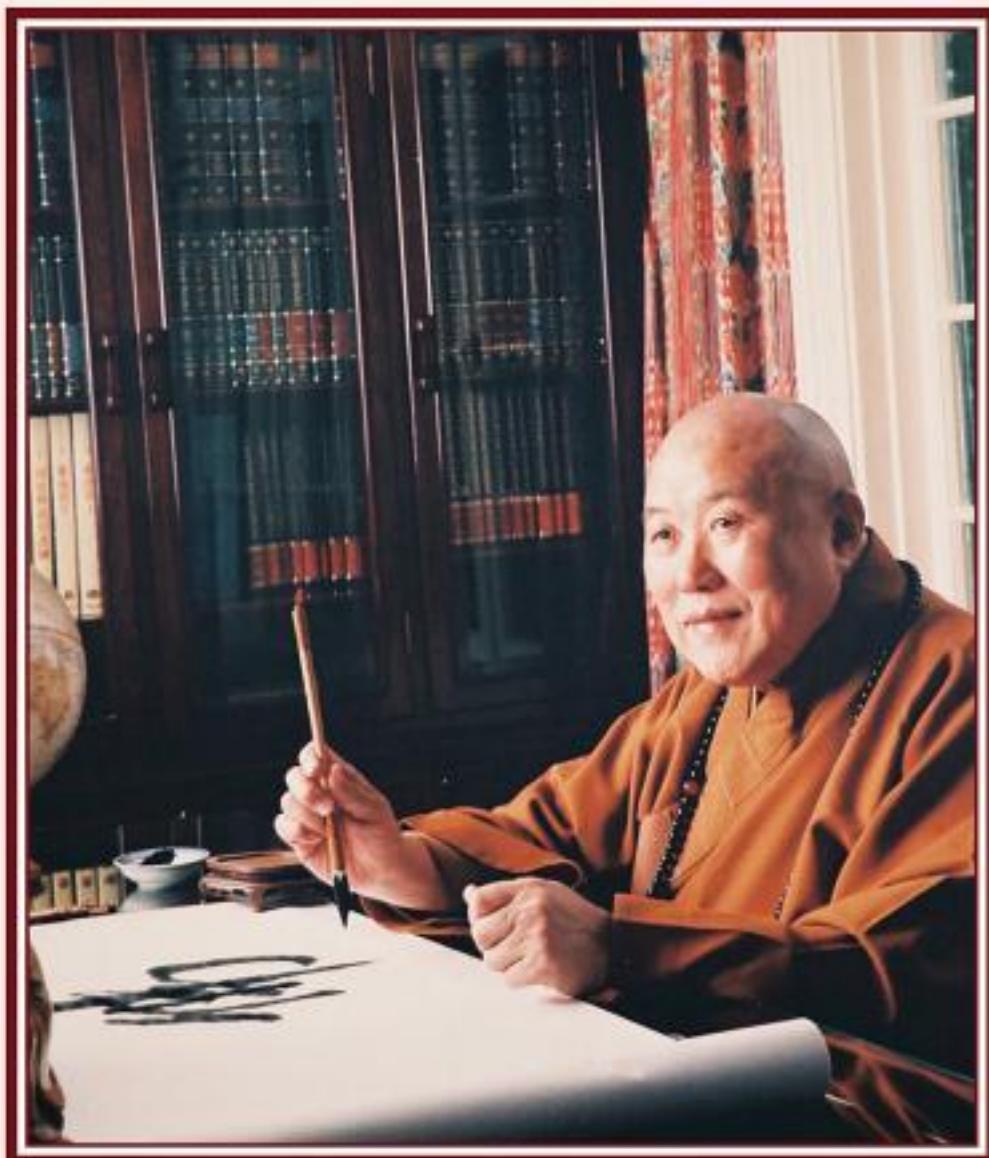
Tôi muốn cạnh tranh với Quan Thế Âm Bồ Tát, Quan Thế Âm Bồ Tát có ba mươi hai ứng thân, tương lai tôi cũng phải có ba mươi hai hóa thân, không chỗ nào là không ứng hiện; Quan Thế Âm Bồ Tát đại từ đại bi, cứu thoát tất cả khổ nạn, tôi cũng phải đại từ đại bi, cứu thoát tất cả khổ nạn. Phật A Di Đà phát bốn mươi tám nguyện lớn, tôi phải phát thêm nguyện lớn thứ bốn mươi chín, thu giữ tất cả chúng sinh sanh về cõi Phật của tôi. Người làm cha luôn hy vọng con mình có thể giỏi hơn mình mà! Đáng cha lành A Di Đà cũng hy vọng tôi giỏi hơn Ngài đó!

**PHÁP NGỮ GIẢI ĐÁP THẮC MẮC VÀ
DẶN DÒ KHAI THỊ CHO CHÚNG SANH**

LÃO HOÀ THƯỢNG DIỆU LIÊN
(TẬP 2)

Pháp tướng của lão Hòa thượng thượng Diệu hạ Liên

Người nhân đức thấy nghe
Kính xin cùng phát tâm
Muôn kiếp không uổng phí
Không thể cứ chân chừ

Nguyệt lợn thứ 49 của lão Hòa thượng Diệu Liên

Phàm tất cả ai đã từng thấy qua mặt tôi,
nghe qua pháp của tôi,
cho đến nghe qua danh hiệu của tôi,
tôi đều phải độ cho họ cùng
sanh về Tây Phương. Nếu đời này người đó
không thể sanh Tây Phương,
tôi chắc chắn sẽ quay lại hóa độ,
cho đến khi nào họ sanh được về
Tây Phương mới thôi!

PHÁP NGỮ CỦA LÃO HÒA THƯỢNG DIỆU LIÊN:

Tôi muốn cạnh tranh với Quan Thế Âm Bồ Tát, Quan Thế Âm Bồ Tát có ba mươi hai ứng thân, tương lai tôi cũng phải có ba mươi hai hóa thân, không chỗ nào là không ứng hiện; Quan Thế Âm Bồ Tát đại từ đại bi, cứu thoát tất cả khổ nạn, tôi cũng phải đại từ đại bi, cứu thoát tất cả khổ nạn. Phật A Di Đà phát bốn mươi tám nguyện lớn, tôi phải phát thêm nguyện lớn thứ bốn mươi chín, thu giữ tất cả chúng sinh sanh về cõi Phật của tôi. Người làm cha luôn hy vọng con mình có thể giỏi hơn mình mà! Đáng cha lành A Di Đà cũng hy vọng tôi giỏi hơn Ngài đó!

GIỚI THIỆU SƠ LƯỢC VỀ LÃO HÒA THƯỢNG THƯỢNG DIỆU HẠ LIÊN

Lão Hòa thượng khai sơn chùa Linh Nham Sơn ở Đài Loan–thượng Diệu hạ Liên, sinh vào ngày mùng ba tháng ba âm lịch năm Dân Quốc thứ 11(năm 1922) tại huyện Sào, thuộc tỉnh An Huy, Trung Quốc, Ngài đầy đủ thiện căn, dung nghi tướng mạo phi phàm. Chín tuổi Ngài xuất gia, hai mươi tuổi sau khi thọ cụ túc giới tại núi Bảo Hoa ở Nam Kinh, liền đến ngay chùa Linh Nham Sơn ở Tô Châu tham học, lấy Tịnh tông làm chỗ quy y. Đến năm hai mươi tám tuổi, vì sự nghiệp hoằng hóa chúng sanh mà Ngài đến Hương Cảng, do cảm khái sự vô thường và khổ nạn của cuộc đời nên liên tục nhập thất tại núi Đại Tự (tên tiếng Anh: Lantau

Island) và núi Thanh (tên tiếng Anh: Castle Peak) lâu đến hai mươi năm. Trong khi nhập thất, ngoài việc đọc *Đại Tạng Kinh* và niệm Phật, Ngài còn kiên thành thực hành tu pháp Bát Chu Tam Muội được hai mươi lần, mỗi lần định kỳ là chín mươi ngày. Trong lúc tu trì pháp này thì ngày ăn một bữa, không ngồi không nằm, hoặc kinh hành niệm Phật, không thi lạy Phật, ngày đêm tinh tấn, thề chứng được Niệm Phật Tam Muội. Kiểu tu hành khổ hạnh khó hành cao tột này, nếu là người bình thường thì cả đời dù thực hành được một lần cũng khó, mà lão Hòa thượng lại dùng đạo tâm kiên trì khổ hạnh trác tuyệt của mình tu được đến hai mươi lần, thực là khiến cho người người kính ngưỡng tán thán!

Từ trước đến nay, sở dĩ người ta hay nghe

đòn Lão Hòa thượng tu pháp Bát Chu Tam Muội mười lần là vì Ngài không muốn danh tiếng của mình vượt qua tiền nhân hiền thánh đi trước, cho nên mới công khai với bên ngoài như vậy. Lão Hòa thượng trước giờ chưa từng phô trương mình chứng đắc được cảnh giới gì, chính là vì muốn đệ tử của Ngài tu hành trung thực. Lão Hòa thượng nhấn mạnh rằng: "Nếu đời này tôi có cái gì để các vị học hỏi, đó chính là bốn chữ 'giữ phận an ngu' thôi." Từ bốn chữ này, chúng ta có thể thấy được sự tu trì và phong thái chân thật của một vị cao tăng.

Sau khi đến Đài Loan định cư vào năm Dân Quốc 70 (tức năm 1981), vì muốn hoằng dương đạo phong niêm Phật trì giới và sự chân thật tu hành của tổ sư Ân Quang chùa Linh Nham Sơn ở Đại Lục (tức Trung Quốc),

đồng thời phát huy dẫn dắt những người trẻ tuổi có chí để tiếp nối huệ mạng của Phật, năm Dân Quốc 75 (năm 1986), dưới sự hộ trì của chư vị thiện tín gần xa, Ngài đã cho xây cất chùa Linh Nham Sơn Đài Loan tại thị trấn Phố Lý, thuộc huyện Nam Đầu. Sau đó, do đáp ứng sự khẩn thiết mời thỉnh của tín chúng ở hải ngoại, Ngài cho xây dựng những chi nhánh đạo tràng chùa Linh Nham tại các nước Mỹ, Canada và Úc.

Trong nhiều năm ròng rã, lão Hòa thượng đốc sức trong việc hoằng dương pháp môn Niệm Phật, gặp duyên thì khuyên người niệm Phật ngay, thấy người có căn cơ thích hợp thì khuyến khích xuất gia, từ bi phổ độ, giáo hóa chúng sanh ở cả Trung Quốc lẫn nước ngoài. Ngài lại lập nguyện độ hai trăm vạn tăng

chúng, hướng dẫn cho toàn dân đồng tu Tịnh nghiệp, nguyện biến thế giới này thành Phật quốc. Hạnh nguyện của Ngài to lớn, không rời bỏ chúng sanh, thực đúng là người lèo lái con thuyền Linh Nham từ bi, là vị đại Đạo sư tiếp dẫn chúng sanh thoát khổ được vui.

Ngày 22 tháng 05 âm lịch năm Dân Quốc thứ 97 (tức năm 2008), lão Hòa thượng thân không có bệnh khổ, an lành mà thị tịch. Tuổi đời Ngài thọ 88, tuổi tăng thọ 68. Cảnh giới niêm Phật của lão Hòa thượng rất sâu diệu khó lường, đã vượt ra khỏi sự bao vây trùng điệp của cõi năm trước, then chốt sanh tử Ngài đến đi tự tại không vướng ngại, người phàm không thể nào đo lường được, nên trước khi viên tịch Ngài nói rằng: “Tôi tự mình niệm Phật, tự mình đi Tây Phương, đến Tây Phương quyết định

sanh vào Thượng Phẩm Thượng Sanh, không phải chờ mọi người đến trợ niệm rồi mới đi. Tôi muốn đi thì đi, muốn đến thì đến, nhưng đều chẳng rời xa mọi người đâu."

Lão Hòa thương từ bi vô tận, ngoài việc học hỏi bốn mươi tám nguyện lớn của đấng cha lành Di Đà, lại phát thêm nguyện lớn thứ bốn mươi chín, thề khiến cho tất cả chúng sanh đều được trở về quê nhà Cực Lạc, chúng ta gặp được nhân vật kiệt xuất cự phách của Liên tông này, thật quá là may mắn và vinh hạnh biết bao! Lão Hòa thương tuy đã viên tịch, nhưng đại nguyện của Ngài thì vĩnh viễn muôn đời hộ niệm cho chúng sanh, nếu mọi người có thể đọc những lời khai thị của Ngài, y theo lời chỉ dạy mà vâng làm, thì tức là thực sự gần gũi và đi theo Ngài rồi.

Nguyện cho tất cả chúng đệ tử chùa Linh
Nham đều cẩn trọng tuân theo lời dạy của
thầy, nghiêm cẩn giữ gìn quy giới, nắm giữ tinh
tông phong, nêu cao cờ chánh pháp. Hãy
lấy chí của thầy làm chí của mình, hãy gánh
vác lấy gia nghiệp của Như Lai, hoằng dương
đại pháp môn Tịnh Độ, tiếp nối pháp duyên
của những chúng sanh được độ, khiến cho tất
cả chúng sanh đều có thể dự phần vãng sanh
Tây Phương Cực Lạc!

MỤC LỤC

DẶN DÒ KHAI THỊ VÀ GIẢI ĐÁP THẮC MẮC CHO CHÚNG SANH CỦA LÃO HÒA THƯỢNG THƯỢNG DIỆU HẠ LIÊN (TẬP 2)

- LÀM QUEN VỚI LÃO HÒA THƯỢNG / 1**

- MỞ RỘNG CỦA NHƯ Ý / 21**

- NÂNG CAO TÂM NGƯỜI TU ĐẠO / 63**

- KHỎI PHÁT TRÍ TUỆ BÁT NHÃ / 109**

**LÀM QUEN
VỚI
LÃO HÒA
THƯỢNG**

Bạn có biết đức Từ Phụ Di Đà hoan hỷ với lão Hòa thượng điều gì nhất không?

Phật A Di Đà phát bốn mươi tám nguyện, lão Hòa thượng tôi còn phát nhiều hơn một nguyện nữa, nước Phật mà tương lai tôi thành tựu được đương nhiên còn tốt hơn cả Tây Phương Cực Lạc, càng có thể rộng độ chúng sanh. Di Đà là Từ Phụ, hỗ phụ sanh hỗ tử, thân làm cha thấy vây vui mừng biết bao! Mọi người nên học theo Phật Đà, thì Phật Đà mới hoan hỷ.

Tại sao chùa Linh Nham Sơn vừa là bệnh viện lớn, vừa là chiếc thuyền từ bi lớn?

Bởi vì chùa Linh Nham Sơn có thể chữa bệnh tà tri tà kiến và tham sân si của bạn, nên là bệnh viện lớn. Chỉ cần bạn có

gắng trì giới niệm Phật, chùa cũng có thể đưa bạn đến Tây Phương, nên là chiếc thuyền từ bi lớn. Quý vị phải ra sức bảo vệ yêu quý cái bệnh viện lớn và chiếc thuyền từ lớn này, hãy ở đây mà cống hiến sức lực của mình để lợi ích cho ngàn vạn người.

Tại sao lão Hòa thượng Ngài càng bận rộn càng vui vẻ?

Lão Hòa thượng bận việc xây dựng đạo tràng hóa độ chúng sanh, càng bận rộn mệt nhọc bao nhiêu thì càng độ được nhiều chúng sanh bấy nhiêu; tương lai người được sanh về Tây Phương càng nhiều, phẩm vị liên hoa của tôi càng cao, cho nên lão Hòa thượng tôi càng bận càng vui.

Tại sao chùa Linh Nham Sơn là thế giới Cực Lạc của nhân gian?

Ở Tây Phương Cực lạc bảy hàng cây báu, nước tám công đức, nhạc trời chim hót đều đang tuyên nói pháp âm. Khi trở về chùa Linh Nham Sơn, mọi người niệm Phật ở niệm Phật đường, đến trai đường rồi vẫn là niệm Phật, dãy núi bốn bề đều phát ra tiếng Phạm âm niệm Phật. Nơi này tuy không phải là thế giới Tây Phương, nhưng tính ra ở thế giới Ta Bà này thì nơi đây chính là thế giới Cực Lạc của nhân gian, mọi người phải phát tâm đưa người khác đến nhiều hơn nữa đấy!

Lão Hòa thượng đang tính toán cái gì?

Người thế gian đều tính toán những điều nhỏ mọn—việc gì có lợi cho mình thì mới làm, việc gì lợi ích cho người khác thì không làm. Lão Hòa thượng chuyên môn tính toán những việc kiêm tài sản công đức—phải làm thế nào để xây dựng đạo tràng lớn độ chúng sanh trên thế giới, khiến cho người người đều thành quân tử, thánh nhân; cũng khiến cho những kẻ vạn ác tà kiến mở mang trí tuệ, tu tất cả việc thiện, không còn tạo ác nữa. Tài sản công đức này mà không kiêm, thì vĩnh viễn là kẻ nghèo cùng vô phúc vô huệ.

Lão Hòa thượng trị liệu bệnh tiểu đường cho đệ tử như thế nào?

Lão Hòa thượng nói chuyện là cứ chửi người ta nhiều, đó gọi là “thuốc hay đắng miệng, lời thẳng thắn thì trái lỗ tai”, lời chân thật thì nghe không hay, nhưng có thể theo đó mà hành thi đắp bồi thêm phúc đức trí tuệ. Nói lời hay thì dễ nghe, chỉ cần cho thêm chút đường vào là được rồi; nhưng tập khí phiền não của quý vị nhiều, giống như bệnh tiểu đường nặng, nếu thêm vào chút đường cho quý vị ăn nữa, chẳng phải là đã bệnh còn bệnh thêm sao? Phải thêm chút thuốc đắng, mới có thể trừ khử được bệnh tiểu đường tội chướng tập khí sâu nặng của quý vị.

Lão Hòa thượng đánh hương bản (bảng gỗ nhằm nhắc nhở tu hành tinh tấn trong chùa) có điều kiện gì?

Muốn được lão Hòa thượng đánh hương bản, vậy quý vị về nhà, trong vòng hai mươi ngày tuyệt đối phải tụng kinh Vô Lượng Thọ bảy lần, điểm này phải được đáp ứng trước thì tôi mới đánh hương bản của quý vị.Tại sao phải tụng kinh Vô Lượng Thọ? Chính là bởi vì hy vọng mọi người nhất định phải phát nguyện cầu sanh Tây Phương. Hương bản của tôi là để đưa quý vị đi Tây Phương, nếu quý vị không chịu đi Tây Phương, thì tôi không đánh quý vị.

Mục đích chủ yếu của lão Hòa thượng khi sáng lập và xây dựng đạo tràng Linh Nham là gì?

Nơi nào không có Phật pháp, thì giống như chẳng có mặt trời, như biển khổ mà không có thuyền từ, như chỗ tối tăm mà không có đèn sáng. Lão Hòa thượng tôi hy vọng quý vị tương lai sẽ là thuyền từ trong biển khổ, là đèn sáng trong đêm tối, trách nhiệm của quý vị là ở việc này. Nếu không đạt được mục đích này thì đã phụ lòng của lão Hòa thượng tôi rồi!

Lão Hòa thượng giúp người thay đổi tâm tính như thế nào?

Chỉ cần bạn đến chùa Linh Nham Sơn để niệm Phật, lão Hòa thượng sẽ giúp bạn

sửa tâm—đem tâm tham-sân-si ba độc của phàm phu, đổi thành tâm đại từ bi giác ngộ của Phật Đà, như vậy mới có thể thành Phật đạo.

Tại sao lão Hòa thượng cũng muốn cầu tiền, cầu con?

Có tiền mới có thể sáng lập, xây dựng chùa Linh Nham Sơn, mọi người mới có thể ở đây tinh tấn tu hành. Lão Hòa thượng cũng muốn cầu con, có điều lão Hòa thượng cầu Pháp vương tử (con của vua Pháp, tức con Phật)—độ hai triệu người Đài Loan xuất gia, cho đến hai mươi triệu người đều thành Phật tử. Sau này muốn dựa vào những Phật tử này đi đến năm châu mà hóa độ người khác.

Khi thuyết pháp, lão Hòa thượng Ngài cảm thấy ưu tư, khổ buồn nhất là điều gì?

Thế giới này khổ nạn nhiều, lão Hòa thượng tôi còn thay thế Phật Đà chuyển bánh xe pháp, chính là muốn khiến cho chúng sanh lìa khổ được vui, nhưng có người lại cứ nghe không vào. Ôi dào! Lão Hòa thượng tôi càng nói càng khổ; chẳng phải là nói cho đến lúc mệt mỏi, mà là do mọi người không thể nghe lời của tôi, nên tôi cảm thấy rất đau khổ.

Tại sao lão Hòa thượng bị bệnh rồi mà Ngài còn muốn giảng pháp?

Gần đây tôi bị cảm nặng, đầu cứ quay quay, chân cũng đứng không vững, đương nhiên nói pháp không cách nào nói hay

được, nhưng tôi vẫn cứ phải nói, đây gọi là “dùng bệnh để hành y”. Tôi không thể chịu được khi chúng sanh khổ, khi giáo pháp của thánh hiền bị suy yếu mà! Bệnh là khổ, nhưng đạo Bồ tát không tu, pháp không nói, tôi sẽ càng khổ hơn.

Hy vọng nhỏ nhất của lão Hòa thượng đối với các đệ tử là gì?

Bậc cha mẹ có trí tuệ hoàn toàn không hy vọng con cái mình phát tài làm quan, chỉ cần không làm nguy hại đến xã hội là được! Lão Hòa thượng hy vọng quý vị làm một người Phật tử an phận giữ mình, tương lai cùng sanh về Tây Phương là được rồi.

Năm con Gà lão Hòa thượng chúc phúc cho chúng đệ tử chùa Linh Nham Sơn như thế nào?

Năm nay là năm con Gà, tôi hy vọng con gà này phải thành con chim phượng, con phượng ấy phải đẻ trứng vàng, trứng vàng biến thành chim đại bàng cánh vàng, “đại bàng tung cánh hận trời không cao”! Hy vọng chúng đệ tử chùa Linh Nham Sơn phát nguyện lớn tinh tấn tu hành, bây giờ quý vị là trứng vàng, tương lai là chim đại bàng cánh vàng, có thể chấn hưng Phật giáo, rộng độ chúng sanh.

Tại sao lão Hòa thượng cũng có hận?

Tôi hận quá! Vô lượng các đức Phật đã sớm thành Phật, tôi vẫn còn là phàm phu

khổ não. Bây giờ giác ngộ rồi, quyết định không làm việc thế gian nữa, phải làm việc siêu vượt thế gian thành Phật, đời này chắc chắn phải sanh về Tây Phương!

Dụng ý khi phát tiền lì xì của lão Hòa thượng là gì?

Người thời xưa phân phát tiền lì xì cho con nít đều nói một câu: “Tiền ít trăm tuổi nhiều”, chính là ý chỉ tiền của tôi cho các cháu là không nhiều, nhưng tôi muốn ép tuổi, khiến cho cháu sống được một trăm tuổi. Hôm nay lão Hòa thượng tôi cho quý vị bao lì xì, tiền thì ít, nhưng tôi hy vọng tâm Bồ đề của quý vị phải nhiều, phát tâm lớn tu hành, rộng độ chúng sanh cùng sinh về Tây Phương, trọn thành Phật đạo.

Tại sao lão Hòa thượng nói Bồ Tát Địa Tạng cũng cảm ơn Ngài chứ?

Bồ Tát Địa Tạng phát nguyện: “Địa ngục chưa hết, thè không thành Phật!” Nhưng Bồ Tát cứu chúng sanh từ địa ngục, chúng sanh làm việc xấu ác lại chạy vào địa ngục! Cho nên tôi cứu người niệm Phật cầu sanh Tây Phương, địa ngục mới trống vắng, Bồ Tát mới tới lúc thành Phật. Đến lúc đó Bồ Tát Địa Tạng sẽ nói: “A! Nhân giả Diệu Liên! Ông đem chúng sanh đều độ đến Tây Phương, địa ngục của ta trống rồi, cảm ơn ông!”

Lý tưởng hóa độ năm châu của lão Hòa thượng có thể thành tựu không?

Tôi dám xin bẩm báo với chư Phật mười phương rằng: “Tôi chỉ có một cái tâm: muốn sáng lập xây dựng đạo tràng chùa độ chúng sanh, nhất là muốn độ hai triệu người Đài Loan xuất gia.” Có hai triệu người xuất gia, mới có thể hóa độ Đài Loan thành Phật quốc, cho đến hóa độ năm châu. Đừng có cho rằng đây chỉ là lý tưởng, lý tưởng là phải đem ra mà thực hiện. Nếu còn lo lắng nghi ngờ thành hay không thành, vậy thì có gì dũng cảm để mà thực hiện?

Sao lão Hòa thượng cũng còn muốn làm lễ mừng thọ vậy?

Phương tiện độ chúng sanh của Phật pháp có nhiều pháp môn mà! Lúc bình thường mọi người đều rất bận, không có thời gian lên núi lạy Phật; khi nghe lão Hòa thượng muốn làm lễ mừng thọ, có bận rộn thế nào cũng có thể tranh thủ thời gian mà đến. Mọi người đến chùa chỉ có niệm Phật, lạy Phật, nghe pháp, tăng trưởng thiện căn phước đức, sau này sẽ có thể sanh về Tây Phương.

Tại sao lão Hòa thượng muốn đóng cửa pháp giới?

Vì tôi hy vọng ở trong cái cửa này có gắng niệm Phật tu hành, dùng công đức đóng cửa pháp giới này, hồi hướng cho chúng sanh khổ nạn trong pháp giới đều có thể tiêu trừ tội chướng; cũng hy vọng trong cửa này có thể thành tựu tất cả các đạo tràng khắp nơi trên thế giới, khiến cho chúng sanh trên toàn cầu đều có thể cùng vào tu trong đạo tràng; cho đến về sau, mọi người đều cùng thành Phật đạo!

Lão Hòa thượng hy vọng mọi người hộ thất cho Ngài như thế nào?

Tôi hy vọng quý vị mỗi một tháng đều có thể trở về chùa Linh Nham Sơn tham gia Phật thất, như vậy chính là bảo hộ cái thất cho lão Hòa thượng tôi. Chỉ cần quý vị đến tham gia Phật thất, tôi ở trong phòng nhập thất sẽ rất vui, rất an lạc; có thể lạy Phật được nhiều hơn, xem kinh được nhiều hơn, niệm Phật được nhiều hơn, ngày đêm sáu thời dụng công cái gì cũng đều được nhiều hơn.

Sao mà lão Hòa thượng cũng có tâm tham, tâm sân?

Người thế tục không thể tham, còn lão Hòa thượng tôi thì càng tham càng tốt, vậy tham cái gì? Tham rộng độ chúng sanh; càng tham thì phước huệ mới càng mau viên mãn. Nếu quý vị không thể tham thì hãy giống như lão Hòa thượng tham như vậy là được rồi. Lão Hòa thượng có tâm sân giận không? Bảo cho quý vị biết: Có! Tôi hận quý vị đều không thành Phật!

Làm thế nào mới có thể triệt để mãn nguyện của lão Hòa thượng?

Quý vị không thành Phật, nguyện của
tôi mãi mãi sẽ không mãn. Xin hãy mau mau
bước lên đường Phật đi! Cho nên tôi không
những cầu xin Quan Thế Âm Bồ tát hộ
cho quý vị, còn muốn cầu xin quý vị đừng có
phụ lấy chính mình, cố gắng niệm Phật sanh
Tây Phương, đến Tây Phương tu học cùng
với các thượng thiện nhân, thì có thể sớm
thành Phật.

MỎ RỘNG CỦA NHU' Ý

Làm thế nào để hóa giải kinh khó đọc trong nhà?

Đầu tiên bản thân mình phải làm được việc nhường nhịn. Khi có thị phi, nhẫn nhịn một câu thì khói tan mây tạnh; khi khởi tranh chấp lên, lùi một bước thì biển rộng trời cao. Còn phải tụng kinh nhiều để mở mang trí tuệ, đồng thời niệm A Di Đà Phật, Quan Thế Âm Bồ Tát nhiều, cầu Phật Bồ tát hộ cho người nhà nghiệp chướng được tiêu trừ, tăng trưởng thiện căn. Cũng phải nêu cúng dường Tam Bảo cầu phước huệ, có phước huệ rồi gia đình sẽ hòa hợp vui vẻ, thì sẽ chẳng còn kinh nào khó đọc.

Những vong linh bị phá thai sẽ đến làm phiền mình không?

Nếu vong linh bị phá thai là thiện, thì khi nó đi rồi đương nhiên không có chuyện gì; nếu nó là ác thì nó không có đi, sẽ luân quẩn ở xung quanh quý vị, khiến cho quý vị thần hồn điên đảo, toàn thân bệnh tật, thế thì quả là phiền phúc rồi. Bất kể là phiền hay không phiền, phá thai là việc giết hại cốt nhục của chính mình, việc này không bao giờ được làm!

Làm sao mới có được tướng mặt tốt?

Có người tướng mặt vốn không tốt, nhưng anh ta bỏ ác tu thiện, tướng liền trở nên tốt. Nếu làm việc hại người khác rồi thì tướng mặt tốt cũng sẽ biến thành xấu!

Có cách nào hay để tiêu trừ phiền não?

Muốn tiêu trừ phiền não thì hãy nhìn nhiều vào chỗ tốt của người khác. Anh thường nhìn thấy chỗ tốt của người khác, người ta tự nhiên cũng sẽ nhìn thấy chỗ tốt của anh; anh hay soi mói tật xấu của người khác, thì người khác cũng sẽ soi mói tật xấu của anh. Cho nên phải thay đổi cách nhìn xấu của mình, như vậy thì thân tâm mới an lạc, tự tại.

Tại sao có người làm ăn buôn bán có thể kiếm được nhiều tiền?

Bởi vì kiếp trước làm việc bố thí nhiều, cho nên kiếp này làm ăn buôn bán tất cả đều thuận lợi như ý, kiếm được nhiều tiền, đây đều là có nhân đời trước. Bố thí được

phước nhưng lại nên bồi đắp thêm phước nữa, như vậy phước báo mới còn hoài không hết.

Làm sao để cho người tốt đầu thai đến nhà mình?

Hãy làm nhiều việc lành, người tốt sẽ liền đầu thai đến nhà quý vị, mọi sự vật đều theo chủng loại tương đồng mà tụ hội với nhau mà! Nếu anh tạo ác nghiệp, chẳng những bản thân mình phải chịu ác báo, đời sau đến cũng là người xấu. Người tốt sẽ chẳng đầu thai vào trong nhà người xấu, người ác cũng chẳng có phúc mà đầu thai vào nhà người tốt, nhân quả chắc chắn phải là như vậy!

Như thế nào mới là hiếu thảo thực sự với cha mẹ?

Hoàn toàn không phải việc dâng trà, cơm nước cho cha mẹ là hiếu thảo, đó là chuyện đương nhiên nên làm! Cũng đừng có tưởng rằng giết gà mua thịt cho cha mẹ ăn chính là hiếu, phải biết rằng, đây là khiến cho cha mẹ tạo tội nghiệp! Phật pháp nói: “Cha mẹ lìa xa bụi dơ thì đứa con hiếu thảo mới được thành tựu”, tổ sư Ân Quang cũng nói “khuyên người thân tu Tịnh nghiệp là tận hành đạo Nho”, phải khuyên lơn cha mẹ niệm Phật cầu sanh Tây Phương, khiến cho linh hồn họ được an vui, mới là hiếu thuận thực sự.

Tại sao lão Hòa thượng nói đứa con trai đến đòi nợ là hóa thân của Quan Thế Âm Bồ Tát?

Có một Phật tử, con trai của bà đòn tiền bà không được, bèn đâm bà một cái ngã xuống đất, đánh cho bà nhìn thấu được thế gian! Bà khóc lóc kẽm lě với lão Hòa thượng, lão Hòa thượng nói với bà: “Thày bảo cô nhìn thấu buông xuống, cô lại nhìn không thấu, buông không được; con trai cô đâm một cú khiến cho cô nhìn thấu buông xuống được, đây là Quan Thế Âm Bồ Tát hóa hiện đến độ cô. Bây giờ cô hãy nhất tâm niệm Phật cầu sanh Tây Phương, tốt biết mấy!”

Muốn cầu có người con gái tốt có cách nào hay không?

Anh muốn cầu có đứa con gái tốt thì hãy niệm danh hiệu Quan Thế Âm Bồ Tát nhiều vào, Bồ Tát này có cầu thì ắt sẽ ứng nghiệm, Ngài sẽ tặng cho anh một đứa con gái đoan trang và có phúc đức, người ta vừa nhìn thấy đã yêu kính; nếu không thì anh sẽ sinh một đứa con gái hồng nhan bạc mệnh, người ta chỉ có yêu mà không có kính, vậy thì không được rồi!

Hôn lễ được Phật giáo hóa có ý nghĩa gì?

Người thế gian chưa học Phật thì vừa kết hôn đã bị mê tối, Phật hóa hôn nhân là hy vọng dùng trí tuệ và từ bi của Phật Đà để hóa giải sự mê tối của hôn nhân, cùng

nhau kết thành quyền thuộc Bồ Đề, giữ gìn tinh thần hạnh nguyện bi trí của bốn vị Đại Bồ Tát, cố gắng làm nhiều việc ủng hộ Tam Bảo, rộng độ chúng sanh.

Làm sao để khiên cho con cháu hiếu thảo hiền lương lại giàu sang?

Vậy thì phải đắp bồi đạo đức—miệng nói lời tốt, thân làm việc tốt, ý nghĩ thanh tịnh. Ba nghiệp này làm cho được, khi có đạo đức nhân phẩm rồi, thì làm sao không có con cháu đời sau hiền lương hiếu thuận được? Vả lại nếu quý vị có thể dùng tâm từ bi mà làm lợi ích cho người khác, có tiền thì gắng hết sức mình mà bố thí, được như vậy thì cháu con không giàu sang cũng không thể được.

Tại sao sữa mẹ cho trẻ sơ sinh bú tốt hơn sữa bò?

Sữa bò tuy dinh dưỡng không bằng sữa người, người làm mẹ nếu không đem sữa mình cho con bú mà chỉ cho bú sữa bò, thì đây là đánh mất đi thiên chức, thiếu đi đạo đức của người làm mẹ, mối thân tình của mẹ con tự nhiên sẽ bị vơi đi. Chẳng trách bây giờ rất nhiều đứa trẻ không nghe lời dạy dỗ, trở thành tính khí trâu bò, đó là do tự mình chuốc lấy vậy.

Quý vị có biết máu ở thân người cũng có thể biến thành màu trắng không?

Điều này phải nghiên cứu Phật học thì mới biết, giống như người mẹ dùng máu trên thân mình để mớm cho đứa con nhỏ, bởi do

cái tâm từ bi này, máu liền biến thành sữa màu trắng. Con người nếu dứt hết được tâm tham, thì máu trên thân cũng là màu trắng, cứ cho là có bị rắn độc cắn cũng sẽ chẳng bị độc, bởi vì trong tâm không còn độc nữa rồi mà!

Tại sao có nhiều phúc thọ sẽ trở thành vô phúc đoản mạng?

Quý vị làm tất cả đều vì mình, thậm chí vì để được tốt cho mình mà hại người không từ thủ đoạn nào, như vậy thì có phước cũng sẽ biến thành không có phước, có thọ thì cũng sẽ trở thành đoản mạng chết dữ, và lại, sau này quả báo sẽ ở vào ba đường địa ngục.

Quý vị có muốn trở thành mẹ của Phật không?

Người đời nói “vợ nhờ chồng mà được sang”, còn tôi thì nói “mẹ nhờ con mà được sang”. Anh xem, thái tử Tất Đạt Đa xuất gia thành Phật rồi, mẹ của Ngài liền thành mẹ của Phật rồi, đây chẳng phải là rất tôn quý sao? Làm mẹ nếu có thể phát tâm cho con cái xuất gia, tương lai nó thành Phật đạo, thì tự nhiên quý vị sẽ thành mẹ của Phật rồi!

Làm sao để hóa giải ác duyên của vợ chồng?

Nếu vợ chồng là do duyên lành mà gặp nhau, thì tình cảm đôi bên sẽ tốt, gia đình tất cả đều hòa thuận; nếu là do duyên ác mà gặp, thì từ sáng đến tối cãi um

sùm! Vậy thì hãy niệm Quan Thế Âm Bồ Tát nhiều, giải trừ duyên ác, làm cho duyên lành tăng trưởng, tốt nhất là tăng tiến đến mức mọi người cùng nhau học Phật, cùng được giải thoát.

Làm thế nào để dùng đúng trí thông minh của mình?

Nếu đem cái thông minh của anh dùng vào việc tranh danh đoạt lợi ở thế gian, chính là thông minh mà hại lại thông minh; nếu dùng trong Phật pháp để lợi ích người khác thì chính là trí tuệ, thế thì tương lai có thể giống như Phật viên mãn tất cả phước huệ.

Thế nào để làm được một người phụ nữ nội trợ có trí tuệ của gia đình?

Người phụ nữ nội trợ của gia đình phải học xào đồ chay cho ngon lành vừa miệng, đem cá thịt nấu cho thành ra vô vị, người nhà tự khắc sẽ thích ăn món chay, không thích ăn thịt nữa rồi. Đây sẽ liền khiến cho người nhà trong lúc ăn cơm không tạo nghiệp ác, lại còn có được phúc lộc thọ nữa!

Làm thế nào để sắp đặt đường lối tốt cho con cháu đời sau?

Quý vị có thể xả bỏ cái tình yêu của cha mẹ và con cái, đem con cái đến chùa Linh Nham Sơn học đạo, lão Hòa thượng sẽ liền chạm khắc nó thành một pho tượng Phật. Tương lai nó vãng sanh Tây Phương,

chẳng phải chỉ mình nó được thấy Phật A Di Đà đâu! Là nó dẫn dắt mọi người đi một cách dũng mãnh hoành tráng, vĩnh viễn ra khỏi biển khổ. Quý vị xem, con đường này tốt biết bao! Cái công đức to lớn này quý vị có thể nhẫn tâm mà không muốn sao?

Thế nào gọi là con đường phát tài?

Phát tài là quả, bố thí là nhân, anh không bố thí sao có thể phát tài? Bố thí không phải là anh đem một triệu, mười triệu ra, mà anh chỉ cần có một đồng đều có thể bố thí. Phước báo của việc giàu có là từ những việc bố thí nho nhỏ tích tụ lại mà thành, giống như nước biển lớn nhiều như thế là do muôn sông tụ hội lại.

Làm thế nào mới có thể đem tiền tài đến đời sau?

Cái gọi là “Muôn thứ đem theo không được, chỉ có nghiệp theo thân”, tạo ác thì sẽ đem nghiệp ác xuống địa ngục; anh dùng tiền bạc để tạo phúc cho xã hội quốc gia, cũng dường Tam Bảo, tiền này biến thành tiền công đức, đời sau anh có thể đem lên thiên đường, đem về thế giới Tây Phương Cực Lạc.

Đệ tử Phật nên làm chúc thọ như thế nào?

Người thế gian làm chúc thọ thì đặc biệt phải ăn nhiều thịt nhiều cá, đó là tạo tội nghiệp. Đệ tử Phật trong ngày đó phải dùng đồ chay đai khách mới được tốt lành,

càng nên tụng kinh, lạy Phật, tu một số công đức hồi hướng cho cha mẹ. Hồi hướng cho người đang sống được tăng phúc thêm thọ, tâm an thân khỏe, còn người đã chết thì hồi hướng cho họ sanh về Tây Phương.

Quý vị có biết làm người mẹ chồng tốt không?

Quý vị hãy đem những cái không tốt của con dâu nói thành tốt, tự nhiên nó sẽ nghĩ: “Mình thực ra chẳng có gì tốt, mẹ chồng lại khen ngợi tôi tốt như vậy!” Hãy thường khen ngợi, trong lòng nó vui mừng sẽ liền nghĩ đến những cái không tốt của mình. Nếu quý vị nói nó không tốt, nó liền oán ghét trong lòng, thế thì quý vị càng nói nó sẽ càng xấu.

Làm sao mới có thể được miệng lưỡi lanh lợi?

Anh hãy nói nhiều lời tốt, nói nhiều
lời khiết cho người ta an lòng, tự nhiên sẽ
được miệng lưỡi lanh lợi, ngôn từ rõ ràng,
vừa mở miệng nói người ta liền vui vẻ nghe.
Anh toàn nói lời xấu, nghiệp ác khẩu tạo quá
nhiều rồi, tương lai sẽ chiêu cảm quả báo
nói năng không được thoải mái, nếu nghiệp
chướng sâu hơn thì thành ra bị câm.

Tại sao dễ sinh bệnh?

Đây là bởi vì cẩn lành phước báo ít
rồi. Anh không có sức đề kháng, gió vừa
thổi tới, nắng vừa rời tới, mưa vừa ướt tới,
hoặc về mặt ăn uống không chú ý, bệnh liền
đến rồi. Nếu cẩn lành phước đức của anh

thù thắng, cho dù là từ đại bên ngoài—đất, nước, gió, lửa có phạm đến thân thể anh, anh có sức đề kháng thì sẽ không bị bệnh.

**Quý vị có biết ăn thịt một cách khéo léo
thì tương lai cũng chịu quả báo khéo léo
không?**

Anh đem thịt cắt thái thành ngàn vạn miếng, rồi đem nó băm nát nhừ như tương, còn bỏ dầu vào nồi chiên, nấu, xào, nướng. Bây giờ anh ăn thịt một cách tàn nhẫn như vậy, khéo léo như vậy thì tương lai chịu quả báo cũng khéo léo như thế—thì cái khổ của núi đao rừng kiếm, lò lửa vạc dầu sôi ở địa ngục sẽ đợi anh đến nhận chịu, đây là nghiệp chiêu cảm mà!

Quá khứ đã ăn nhiều thịt như thế thì phải làm sao?

Ngay từ bây giờ phải đổi miệng ăn chay đi! Ngoài việc tự mình ăn chay ra, còn có một cách phương tiện đem công chuộc tội, đó là giúp in ấn, lưu thông sách ăn chay để làm lợi ích. Tự ăn chay như vậy, khuyên người ăn chay, mới có thể tiêu trừ nghiệp sát do vô tri mà ăn thịt trong quá khứ, thân thể mới được khỏe mạnh.

Tại sao lại bị bệnh quái lạ không chữa được?

Anh ăn thịt ăn đến mức rất có mùi vị, nhưng oan hồn của chúng sẽ không tha thứ cho anh đâu! Chúng sẽ tấn công vào cơ thể anh, tìm anh để đòi nợ, đòi mạng của anh!

Trách sao người thời hiện đại có rất nhiều bệnh lạ, bác sĩ cứ không cách gì trị nổi, đó chính là bệnh nghiệp chướng do oan nghiệp chiêu cảm ra. Kính khuyên quý vị đừng có ăn thịt nữa đi!

Làm thế nào để bom nguyên tử không thể hại chết quý vị được?

Quý vị phát tâm ăn chay thì có thể tránh được nghiệp sát, cho dù là bom nguyên tử rơi ngay trên đầu quý vị, cũng không thể giết chết quý vị được. Nếu có nhân ác sát sinh thì cho dù là trốn chui ở dưới lòng đất thì bom vẫn sẽ nổ chết quý vị thôi.

Quý vị có sợ gấp phải kiếp nạn đao binh không?

Người xưa có câu nhắc nhở rằng:
“Trăm ngàn vạn năm nay canh trong chén,
oán sâu như biển hận khó với; muốn biết
kiếp nạn đao binh trên đời, hãy nghe tiếng
giết mổ giữa đêm khuya.” Kiếp nạn đao binh
đều là do từ miệng người ăn vào mà có, chỉ
vì để thỏa mãn sự tham mùi vị của ba tấc
lưỡi mà giết đi biết bao nhiêu sinh mạng!
Tạo ra nghiệp sát rồi thì đương nhiên sẽ có
những tai họa đao binh này. Nếu như quý vị
sợ gấp phải nạn đao binh thì hãy mau mau
đổi miệng ăn chay!

Ăn thịt cũng phải trả nợ tính mạng sao?

Đương nhiên phải trả! Mọi người hãy ngẫm nghĩ đi, con người thì mày đấm tao một cú, tao phải đá lại mày một đá; huống gì là loài súc sanh anh giết nó, ăn thịt của nó, gặm xương của nó, cái mối thù hận sâu nặng này, chờ đến lúc nhân duyên hội đủ, thì nó có tha tội cho anh không? Đến lúc đó anh có quỳ xuống kêu gào xưng nó là cha, nó cũng không tha thứ cho anh đâu. Mọi người nay hãy đổi miệng ăn chay đi, để tránh đến lúc phải trả món nợ tính mạng trong tương lai thì có khóc lóc cầu xin cũng vô ích thôi!

Quý vị lo lắng rằng ăn chay không đủ chất dinh dưỡng à?

Đồ ăn chay dinh dưỡng phong phú lại sạch sẽ, có cái tốt của đồ mặn, không có cái xấu của đồ mặn. Rất nhiều vận động viên thể thao đều là người ăn chay, bởi vì ăn chay không những đủ dinh dưỡng, cơ thể khỏe mạnh lại còn có sức lực lâu dài. Con người nếu ăn chay trường kỳ thì sẽ chẳng có bệnh gì to tát, dù cho có bệnh cũng dễ chữa khỏi.

Phải quý tiếc phước như thế nào mới có phước?

Tích phước chính là đừng có giày xéo phá phách đồ đạc nữa, lại còn phải cố gắng bối thí; hoàn toàn không phải việc tích phước

rồi thì không cho ai đồ đạc gì, đây không gọi là tích phước mà là tham lam. Người quý phước chân chính thì tiết kiệm trong sinh hoạt của chính mình, những gì còn dư ra thì đều là xả bỏ bồ thí cho người khác, như vậy mới có phước.

Tham ăn có gì không tốt?

Một miếng ăn một thức uống bất kỳ của con người đều có định số, những gì không nên ăn thì anh đừng có tham muôn, không những không tốt với bao tử của mình, cũng không tốt đối với đạo nghiệp, mà còn bị tốn phước; đến lúc đó phước hết nhưng thọ mạng chưa hết, không có cái gì ăn thì khổ biết chừng nào!

Dùng nước chú Đại Bi như thế nào?

Nước chú Đại Bi đừng có xem như nước ngọt mà uống, như vậy thì quá là không biết sự đáng quý của nó rồi! Rất khó để có được bình nước chú Đại Bi này, anh đồ khoảng hai, ba giọt vào nước lạnh và nóng bình thường, chỗ nào có bệnh đau, thì bôi hay uống nước chú Đại Bi vào. Quan trọng là trước mỗi lần dùng, chí thành xưng niệm Thánh hiệu Quan Âm ít nhất mươi tiếng, càng nhiều càng tốt, Bồ Tát tất cả đều ứng theo điều cầu nguyện của chúng sanh mà!

Dùng gạo Đại Bi như thế nào?

Ba hạt gạo bỏ vào trong ly mỗi một lần, rửa qua nước sôi một lần, ít nhất niệm mươi tiếng Quan Thế Âm Bồ Tát rồi mới uống; liên

tục rửa ba lần, thì lần thứ ba ăn luôn cả mẩy hạt gạo đó. Bất kể là bệnh đau gì, ăn rồi đều rất linh nghiệm, sự hiệu nghiệm thần kỳ của nó cũng giống như nước chú Đại Bi vậy.

Quý vị có biết bác sĩ thành Phật nhanh hơn chúng ta không?

Chúng ta bình thường hay nói thầy thuốc có tấm lòng như cha mẹ, bác sĩ nếu lại học Phật, thì đó chính là tâm Phật. Nếu có thể dùng tâm Phật để chữa trị thân bệnh của người, đồng thời cũng là trị cả tâm bệnh của người, tu Phật thực hành lợi mình lợi người như thế, nhân tu hành còn thù thắng hơn người bình thường, tương lai thành Phật cũng sẽ nhanh hơn đấy!

Cái gì là môn thể thao tốt nhất?

Lạy Phật là môn thể thao tốt nhất! Ban đầu mỗi ngày lạy 12 lạy—tức mươi hai đại nguyện của Quan Thế Âm Bồ Tát, sau đó lại tiến lên một bước lạy 48 lạy—tức bốn mươi tám đại nguyện của Phật A Di Đà, lạy đến 108 lạy, đương nhiên càng nhiều càng tốt. Lạy xong 108 lạy thì toàn thân nhẽnhại mồ hôi, đây là môn thể thao tốt nhất. Thực ra lạy Phật tiêu trừ tội chướng, tăng trưởng phước huệ thì sức khỏe tự nhiên sẽ tốt.

Làm thế nào để thân thể được khỏe mạnh?

Phương pháp căn bản nhất chính là ăn chay. Đừng có tàn hại sinh mạng của chúng sanh. Đoạn diệt sinh mạng của chúng sanh,

sức khỏe sao có thể tốt được? Nếu có thể phóng sanh, bố thí thuốc, giúp người nghèo chữa chạy nữa, thì bảo đảm thân thể của quý vị sẽ khỏe mạnh.

Niệm Quan Thế Âm Bồ Tát quan trọng là cầu cái gì?

Niệm Quan Thế Âm Bồ Tát, cái gọi là cầu con trai được con trai, cầu con gái được con gái, cầu tài được tài, cho đến cầu Đại Niết Bàn cũng được Đại Niết Bàn, cầu thành Phật thì được thành Phật. Điều quan trọng nhất, là phải cầu cho hiện tại việc tu đạo có thể gấp dũ hóa lành, gấp nạn thấy kiết tường, lại càng nên cầu Bồ Tát hộ cho chúng ta lâm chung sanh về Tây Phương không có chướng ngại.

Muốn đoan trang, xinh đẹp có nhất định phải nhờ vào trang điểm không?

Tâm địa thuần khiết, lương thiện, đối xử với người thì đều bình dị hòa hợp, khuôn mặt tự nhiên có vẻ đẹp đoan chính; nếu quý vị bỏ gốc theo ngọn, chỉ tô vẽ trên mặt trang điểm, như vậy thì quý vị càng trang điểm càng xấu xí.

Ăn thịt mua về thì không tính là sát sinh phải không?

Thực ra những tên đồ tể giết heo, giết gà đó chính là do bởi quý vị muốn mua thì hắn ta mới giết, đây chính là “dạy hắn ta giết”; dạy cho người giết cũng là có tội, vẫn phải chịu quả báo.

Phật Đà cũng dạy người cầu tài, cầu sắc phải không?

Phật Đà dạy chúng ta đừng có cầu tài thế gian, phải cầu cái tài công đức; đừng có cầu cái sắc của thế gian, phải cầu cái sắc trong bản tính chân thật của sắc thân kỳ diệu của Như Lai. Nếu không có trí tuệ mà xử lý những vấn đề tài sắc trên thế gian, ngược lại chính là hại người, làm khổ người, cho nên chúng ta phải cầu cái tài của công đức, cầu cái sắc trang nghiêm của Pháp thân—ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, tất cả các loại sắc tốt trăm ngàn hào quang của Như Lai.

Như thế nào mới có thể khiến cho âm thanh kỳ diệu đẹp đẽ?

Thế thì phải thường tán tụng, xướng niệm trong cửa Tam Bảo, hoặc là cúng dường pháp khí, chuông lắc. Không nói lời ác hại người, không nói xấu người khác, nói lời tốt nhiều, lời dịu dàng hòa nhã, cũng sẽ khiến cho âm thanh kỳ diệu đẹp đẽ.

Làm thế nào để có thể thường xuyên nghe được pháp nhiệm mầu cao nhất?

Thánh hiệu Di Đà đầy đủ vạn đức, chính là pháp diệu kỳ cao nhất. Bất luận là tự mình niệm Phật hay là nghe người khác niệm Phật, dùng tai tập trung lắng nghe, đây chính là dùng cách nghe để nghiệp thọ vạn đức. Lúc bình thường nghe được Thánh

hiệu, thì nghiệp chướng được tiêu trừ, phú quý sẽ được tăng trưởng. Đây là sự giàu sang xuất thế gian, chỉ có vui không có khổ, không giống như cái giàu sang của thế gian, trong vui có khổ.

Bí quyết để lái xe được bình an là gì?

Nếu anh lái xe mà nghe băng niệm Thánh hiệu Phật A Di Đà hoặc Quan Thế Âm Bồ Tát, vừa lái xe vừa niệm Phật, xe của anh tuyệt đối đảm bảo là được bình an. Cứ cho là nếu có định nghiệp đặc biệt làm cho xe bị lật, thân thể cũng sẽ được bình an. Giả sử nói một cách xui xẻo hơn nhiều, đó là xảy ra tai nạn xe mà bị chết, cũng sẽ nhờ công đức niệm Phật, mà được Phật A Di Đà đến tiếp dẫn sanh về Tây Phương.

Làm sao để cố gắng tận dụng hai ngày nghỉ cuối tuần?

Người thế gian vào hai ngày này thì đúng là lúc họ ăn uống chơi bời, ngủ nghỉ nhiều, ăn nhiều thịt cá, đây chẳng phải là tạo ác nghiệp sao? Tùy tiện đến các nơi chơi bời, đây chẳng phải là lãng phí thời gian sao? Thỏa sức ngủ ngáy, đây chẳng phải là say ngủ sao? Nếu quý vị có thể nắm bắt thời gian mà tu hành, chính là ra khỏi trần gian mà vượt lên hàng Đại Sĩ (chỉ hàng Bồ tát lợi ích tất cả chúng sanh).

Một ngày phải ngủ đủ tám tiếng mới đủ sao?

Người có tâm hướng thượng chân chính, đều là canh năm đã thức, nửa đêm đã

dậy, ngủ bốn, năm tiếng đồng hồ là đủ rồi. Thomas Edison là nhà phát minh vĩ đại, một ngày chỉ ngủ có bốn tiếng đồng hồ. Phàm những kẻ tham ngủ đều là giải đai, không có tâm tiên thủ; một ngày phải ngủ tám tiếng đồng hồ, như thế thì có được thành tựu gì?

Cái gì là của quý vô giá thực sự?

Của quý thế gian có được nhưng lại mất, không có cách nào làm cho quý vị an vui rốt ráo được, luôn luôn còn đem lại tai nạn. Của quý giới-định-tuệ của Phật pháp, chỉ cần anh dốc hết sức cung kính phụng hành, thì vĩnh viễn không bị diệt mất, mà còn có thể khiến cho anh rốt ráo lìa khổ được vui, có lợi mà không có hại, đây mới là của quý vô giá thực sự.

Gặp phải kẹt xe thì phải làm sao?

Đã dành là tiến lùi đều không được,
thì hãy thản nhiên mà niệm Phật trên xe đi!
Anh muốn gấp gáp thì cũng có ích gì? Chiếc
xe đó có thể bay lên được không? Bay lên
không nổi à! Chỉ bằng niệm Phật nhiều để
tiêu nghiệp tăng phước.

Làm sao để biết hoa sen của mình trong ao tám đức của cõi Tây Phương mọc như thế nào?

Niệm Phật A Di Đà trong cõi Ta Bà,
trong ao tám công đức cõi Tây Phương liền
mọc lên một đóa hoa sen của quý vị. Quý
vị niệm Phật tinh tấn, hoa sen liền nở to ra,
ánh sáng tươi tắn đẹp đẽ; quý vị lười biếng,
thì hoa sen liền khô héo, không có hào

quang; nếu như làm việc thiện với lương tâm mà phạm giới luật căn bản, thì hoa sen sẽ bị đứt gãy, chết mất luôn.

Làm thế nào để thường được sanh vào đời có Phật?

Trong thế giới Ta Bà của chúng ta, sanh nhầm vào đời có Phật là rất khó khăn, đợi đến khi Phật Di Lặc giáng sinh còn phải đến bảy mươi tỷ năm nữa, còn quá lâu! Nhưng chúng ta kiếp này y theo lời dạy của Phật Thích Ca Mâu Ni, cố gắng niệm Phật sinh về thế giới Cực Lạc Tây Phương, thì liền có thể luôn luôn gặp Phật, lúc nào cũng được gần gũi Phật A Di Đà, nghe Phật thuyết pháp.

Lúc ở nhà làm thế nào để tận dụng thời gian mà tu hành?

Lúc lái xe mở băng niệm Phật hiệu mà niệm Phật theo; lúc đi đứng thì mỗi bước một câu A Di Đà Phật; người phụ nữ trong gia đình lúc thái rau thì mỗi một nhát dao là một câu A Di Đà Phật, cho đến bất kỳ lúc nào đều không quên niệm Phật.

Làm thế nào để tránh khỏi lúc lâm chung bị tiêu quỷ dùng gông cùm xiềng xích trói tay lôi đi?

Anh không niệm Phật, lúc mạng hết Diêm Vương sẽ kêu tiêu quỷ dùng gông cùm xiềng xích trói anh vào tròng mà lôi đi; nếu anh sợ, thì hãy cố gắng niệm Phật. Diêm La Vương cái gì cũng chẳng sợ, chỉ sợ nhất là

Phật A Di Đà. Nếu anh muốn đi đến chỗ của Phật A Di Đà, ông ta chỉ còn cách trùng hai con mắt nhìn anh, nói rằng: “Ôi! Người này được Phật A Di Đà đón đi rồi.” đây là được đón đi chứ không phải là dùng xiềng xích mà trói lôi đi đâu.

Quý vị có biết lúc lâm chung ai sẽ đến đón mình không?

Người niệm Phật lúc lâm chung, Phật A Di Đà đem hoa sen đến tiếp dẫn quý vị; quý vị không niệm Phật, thì lão già Diêm Vương liền sai tiểu quỷ đem gông xiềng đến trói lôi quý vị đi. Đến địa ngục rồi, những con gà, vịt, cá mà anh đã từng ăn đều đến để tìm anh tính sổ: “Ô! Anh đến rồi hả, chúng tôi đợi anh lâu lắm rồi đấy!”

Làm sao để chết một cách vinh quang?

Nếu anh niệm Phật giỏi, có thể biết trước ngày giờ, lúc lâm chung Phật A Di Đà cùng với Quan Âm, Thế Chí và Thanh Tịnh Đại Hải Chúng Bồ Tát đến tiếp dẫn, vậy thì vinh quang biết bao! Một người nếu cực khổ một đời, đến phút cuối còn bị Diêm La Vương gọi đi, bị quỷ dẫn lôi đi, thật là quá oan uổng rồi!

Phải giới thiệu người ta đến nơi nào du học mới có thể học rộng nghiên cứu nhiều?

Chính là dạy người niệm Phật cầu sanh Tây Phương, đến thế giới Tây Phương Cực Lạc du học, sự học tập ấy là vô hạn lượng, đến lúc đó ngay cả trí tuệ vô thượng

viên mãn của Phật Đà cũng đều có thành tựu. Người ta muốn học rộng nghiên cứu nhiều, anh hãy giới thiệu cho họ như vậy; như thế người ta sẽ được điều tốt, anh tự nhiên cũng có đây!

Tại sao lúc sanh tiền thì phải vì mình mà làm công đức?

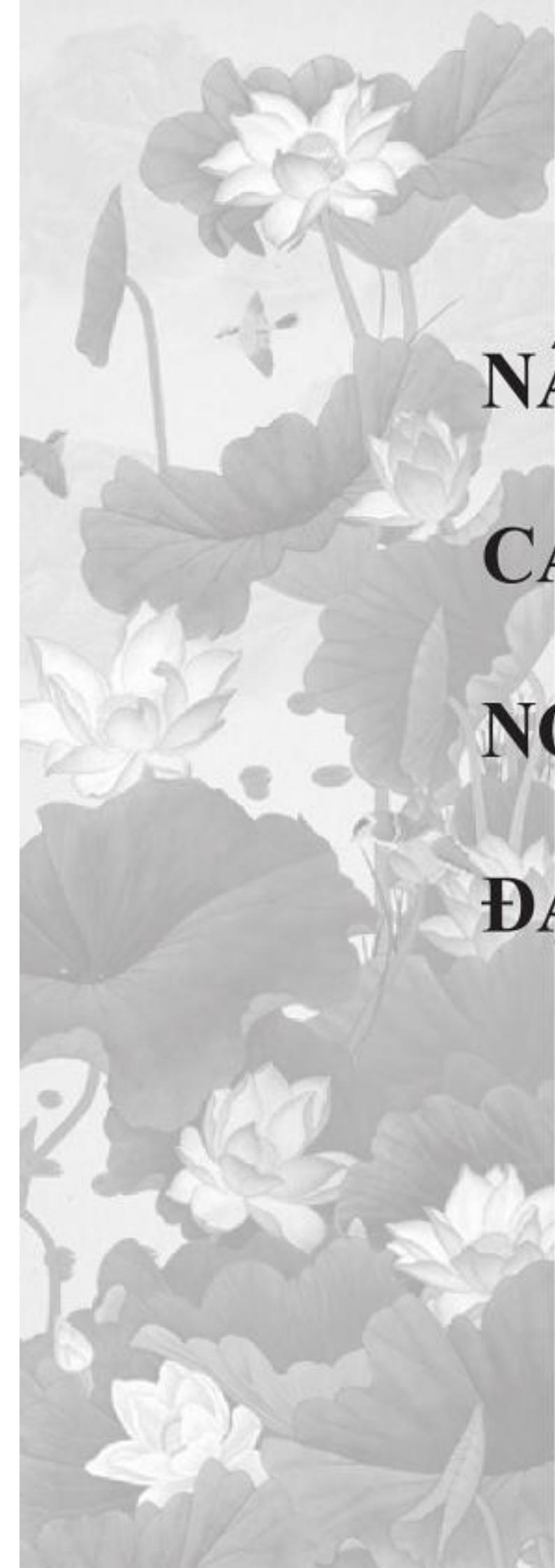
Kinh Địa Tạng nói: “Lúc sanh tiền giàu có tự mình làm công đức, làm được một phần công đức thì chiêu cảm được một phần quả báo; đến sau khi chết cho là có người giúp anh làm, trong bảy phần công đức anh chỉ có thể đạt được một phần, còn sáu phần công đức là người làm ra kia được.” Cho nên tốt nhất là trong lúc sanh tiền hãy tự mình làm công đức.

Tu pháp Phật diệt trừ cái khổ ba độc.

*Muốn giải trừ cái khổ của tham lam, thì
phải cần mẫn bồ thí để được quả báo khỏe
mạnh, giàu sang.

*Muốn giải trừ cái khổ của sân hận, thì tâm
lượng phải khoan hậu để được quả báo vui
vẻ, bình an.

*Muốn giải trừ cái khổ của ngu si, thì phải
học Phật pháp nhiều để được quả báo trí
tuệ, giải thoát.

NÂNG
CAO TÂM
NGƯỜI TU
ĐẠO

Nhìn không thấu, buông không xuống thì phải làm sao?

Vậy thì hãy đến phòng bệnh và nhá
xác trong bệnh viện mà xem! Quý vị có học
vấn của thế tục, có danh vị thì đã sao? Chết
rồi có thể đem đi được hay không? Đem đi
không được đâu! Quý vị chính là chưa có
chết, cứ cho là quý vị có danh có tài sản đến
đâu chăng nữa, đến lúc bị xui xẻo tự nhiên
sẽ hết thôi. Phải quán sát như vậy mới có
thể nhìn thấu, buông xuống.

Như thế nào mới chân thật làm được việc cải cách tâm linh?

Phải chân thật cải cách tâm linh một
cách thực tế, đầu tiên phải đem quan niệm
sai lầm sửa đổi thành quan niệm đúng đắn,

cũng phải ở trong sự tướng cố gắng mà cải tiến—không tạo ác nghiệp, chuyên cần tu tạo các việc thiện, giữ pháp giữ đạo, lợi mình lợi người, mới là cải cách tâm linh đúng đắn.

Khi người ta làm lỗi với mình thì nên bao dung tha thứ như thế nào?

Anh chẳng có trách móc còn an ủi họ, họ tự nhiên cung kính đối với anh, tương lai anh có khổ nạn, họ nhất định sẽ đến giúp đỡ. Nếu như anh được lý mà liền kiêu ngạo áp bức người ta, chắc chắn phải đánh cho người ta xuống địa ngục, sau này anh cần người giúp đỡ, người ta không làm phiền phức cho anh là còn tốt, sao có thể đến giúp đỡ anh chứ?

Làm sao để khiến cho quý thần cung kính quý vị?

Quý vị bên trong có cái tâm thành muôn giải cứu khổ nạn cho người, bên ngoài có hành thiện giúp người được vui vẻ, như vậy chẳng những người đối với quý vị cảm động mà kính phục, ngay cả quý thần nhìn thấy quý vị đều là cung kính, bảo vệ hộ trì.

Như thế nào mới là có đạo đức chân chính thực sự?

Người có phước huệ đạo đức, đứng ở vị trí càng cao thì càng khiêm nhường, thế là đại trí như ngu; kẻ không có thực đức, nếu việc gì cũng đắc ý, thì dễ dàng ngông cuồng kiêu ngạo, xem thường người khác.

Trợ niệm cho người có điểm tốt nào?

Thành tâm trợ niệm cho người, có thể
tiễn người ta đến Tây Phương, đến được
Tây Phương rồi quyết định sẽ thành Phật,
vậy thì quý vị tương lai cũng sẽ sanh về Tây
Phương thành Phật đó! Giúp người chính là
giúp mình mà!

Quý vị có muốn khiến cho người ta nhìn mình nhiều hơn không?

Tướng theo tâm mà chuyển, tâm nghĩ
đến ai đó làm lỗi với mình, khuôn mặt của
anh liền trở thành tướng mắt phẫn nộ; anh
nghĩ đến cảm ơn, tâm tình liền an vui tự tại,
cái khuôn mặt từ hòa ấy, làm cho người ta
sẽ nhìn anh nhiều hơn đấy!

Tại sao lão Hòa thượng nói chúng ta quá lầm lỗi với chính mình?

Tâm thanh tịnh của chúng ta bình đẳng
với Phật, vô lượng các Phật đã sớm thành
Phật, chúng ta vẫn còn làm một kẻ phàm
phu luân hồi khổ não trong sáu đường, thực
là quá lầm lỗi với chính mình rồi, mọi người
phải tội nghiệp cho chính mình từ vô thủy
kiếp đến nay đã chịu nhiều khổ đau như
vầy, phải cố gắng niệm Phật cầu sanh Tây
Phương, để thoát khỏi cái khổ luân hồi.

Người ta muốn ăn hiếp quý vị thì phải làm sao?

Quý vị hãy dùng tâm của cha mẹ, xem
họ như con cái của mình; họ còn chưa đòi
hở quý vị, quý vị đã nên chủ động cho họ,

huống gì họ đòi hỏi ở quý vị? Nếu để cho họ ăn hiếp quý vị, thì quý vị hãy hoan hỷ bố thí là được rồi. Đây chính là tâm của bồ tát, đại nhân.

Tại sao phải thường phục vụ người khác?

Đây là tiêu trừ cái tội nghiệp khinh mạn chúng sanh trong quá khứ của chúng ta, cũng là bồi thường trả lại cái việc chỉ biết hưởng thụ, tranh quyền lợi của chúng ta đời trước, nếu không biết làm hết nghĩa vụ mà tích lũy để trả những món nợ còn thiểu, làm cho đời này không phước không huệ, thì làm việc gì cũng sẽ khó khăn. Cho nên phải thường phục vụ người khác, đó là cầu phước huệ cho mình mà!

Khi làm lợi ích cho người khác thì mình có bị thiệt thòi không?

Làm lợi cho người chính là làm lợi cho mình—tự mình bồi đắp phước đức rồi, sao có thể thiệt thòi được? Anh hại người, người ta tuy rằng xui xéo bị anh hại rồi, tội lỗi vẫn là quy về anh. Cái nhân quả này hiểu rõ ràng rồi, anh kêu người ta làm việc xấu người ta cũng không làm, kêu họ không lợi người cũng không thể được.

Quý vị muốn nấu cơm cho muôn vạn người ăn không?

Anh nấu cơm trong nhà mình, nhiều nhất chỉ nấu cho một gia đình ăn; đến chùa Linh Nham Sơn, một người nấu cơm thì ngàn vạn người ăn. Anh bận rộn ở nhà, ở

đạo tràng cũng là bận; nhưng ở nhà anh bận cả đời thì có giá trị gì? Mình và người khác có được vừa lòng không? Hãy mau đến chùa Linh Nham Sơn tu phước báo!

Anh có bức bối người khác làm việc ngu xuẩn không?

Trí tuệ, cẩn lành, nghiệp chướng của mỗi người đều không giống nhau, đừng có thấy người khác làm không tốt liền lớn tiếng chửi mắng: “Sao mà ngu xuẩn thế!” Người ta ngu xuẩn, thì anh mới có thể chỉ đạo họ, mới có thể chiêu cảm quả báo phước huệ cho mình.

Làm thế nào để khiến cho Phật Đà hoan hỷ?

Người làm cha mẹ có trí tuệ, nhìn thấy con cái ngoan ngoãn làm việc tốt, trong lòng vui biết bao! Phật Đà nhìn thấy chúng ta học Phật đoạn hết sanh tử, phát tâm Bồ Đề độ chúng sanh, giúp cho Ngài, thì Ngài rất hoan hỷ đấy!

Người có tài năng nên xử thế như thế nào?

Cứ cho là anh có vạn năng, trong một hoàn cảnh nào đó, cũng phải giả vờ ngu si một chút, như vậy mới được bình an; việc này việc nọ người khác tranh làm, anh hãy nhường bước một chút, đây cũng là bố thí tu phước đấy!

Như thế nào mới là tự trọng một cách đúng đắn?

Anh có chỗ nào không đúng, nhờ sự chỉ dạy của người khác liền có thể sửa đổi, anh cảm ơn họ, đó mới là sự tự trọng đúng đắn; người ta chỉ dạy anh, nếu có làm cho anh mất mặt, cảm thấy lòng tự trọng bị xúc phạm, thì đó chính là anh không biết xáu hổ và tự trọng một cách đúng đắn!

Như thế nào mới có phước?

Tâm lượng rộng lớn mới có phước, nhỏ mọn thì sẽ không có phước, như thế thì không có cái đức hạnh này để tiếp nhận được phước đâu!

Tại sao công đức tu hành phải hồi hướng cho oan gia?

Có một số người vừa phát tâm học Phật thì chướng ngại liền đến nhiều, đó là oan gia trái chủ trong quá khứ đến tìm. Kẻ có nghiệp oán đương nhiên phải tính sổ cùng với anh, người có duyên lành cũng muốn đến cầu xin công đức của anh, cho nên công đức tu hành của chúng ta, đều phải hồi hướng cho tất cả oan gia trái chủ cùng được giải thoát.

Như thế nào là đạo lý xử thế làm người?

Người ta trong lúc khổ nạn, lúc cần có người đến cứu giúp nhất, quý vị hãy dốc hết khả năng để giúp đỡ họ, đây là dùng đức hạnh để bồi đắp phước huệ của bản thân.

Lúc người ta đang đắc ý cao ngạo, tốt nhất quý vị đừng có nhìn họ; quý vị nhìn họ, họ cũng chẳng thèm để mắt tới quý vị, đây là đạo lý xử thế làm người.

Quý vị có sợ bí quyết tổ tiên truyền lại bị người ta biết không?

Có người có bí quyết tổ tiên truyền lại, cứ muốn giữ lại cho gia tộc mình, sợ bí quyết nếu đem cho người khác, thì người ta sẽ nhờ đó mà kiếm được tiền, còn mình sẽ kiếm được ít tiền hơn. Đây đều là cái sự nhỏ mọn của kẻ phàm phu, chỉ có ý đồ tham chiếm một chút xíu lợi ích đó; họ không biết rằng nếu công hiến bí quyết đó ra, thì sẽ có cái phước đức cứu người cứu đời, con cháu chắc chắn sẽ được hiển đạt.

Tại sao người khác không tôn kính quý vị?

Do hành vi của quý vị không tốt mà! Chỉ cần tất cả mọi hành vi của quý vị đều tốt, ai dám không tôn trọng? Giống như Đức Phật ngồi trên tòa sen, tuy chẳng cần bảo ai phải lễ bái Ngài, người ta cũng tự nhiên cung kính lễ bái Ngài.

Khi phiền não đến làm sao đoạn dứt?

Một phương pháp tốt đó là: “Đừng có quan tâm đến nó, cứ gắng vượt qua mà niệm thẳng một mạch A Di Đà Phật là được rồi.”

Làm thế nào để đi khắp thiên hạ mà không có chướng ngại?

Chỉ cần anh vui vẻ giúp người, tâm lượng rộng lớn lại khiêm tốn hòa hợp, đi khắp thiên hạ đều không có chướng ngại.

Quý vị có thích vỗ ngực xưng tên (háo thắng) không?

Chúng ta phải áp chế, thu nhiếp và kìm nén cái tâm háo thắng lại, đem cái hay giỏi nhường cho người khác cũng là bố thí mà! Lúc nên lùi thì phải lùi, lấy lùi làm tiến, tự mình tu dưỡng đạo đức, đem đức hạnh tu dưỡng cho đến khi đầy dày, thực tế mà tu dưỡng; đừng có cái kiểu có một chút bảnh lĩnh thì liền muốn thể hiện ra, như vậy là không hay đâu!

Quý vị có biết đố kỵ người tài là tồn phước báo không?

Có rất nhiều sự việc không có ai làm, vậy thì anh hãy phát tâm làm, vì điều nhân nghĩa mà làm thì đừng có do dự mà! Nếu có người có thể làm được, họ đích xác là giỏi hơn anh, vậy thì phải giới thiệu người tài, không thể đố kỵ được! Ganh ty với người tài, chẳng những làm cho sự việc hư hỏng mất, phước báo của bản thân anh cũng bị hao tổn sạch hết.

Tranh biện chuyện đúng sai với kẻ ngu xuẩn thì có trí tuệ không?

Người ta mắng anh, thì đừng có tranh cãi với họ, đây mới là đại trí tuệ, cái trí tuệ này sẽ cho anh vô lượng phước báo. Đừng

có tranh cãi đúng sai với kẻ ngu xuẩn, nếu không thì chính anh cũng là kẻ ngu xuẩn. Người bình thường đều cho rằng mình có trí tuệ, sao có thể lại có chuyện ngu xuẩn được.

Quý vị có cho rằng nam nữ tương thân tương ái là vui vẻ không?

Anh không có niềm vui thiền thanh tịnh, thì mới cho rằng việc tương thân tương ái của nam nữ tốt biết bao! Niềm vui thiền là niềm vui thuần khiết, niềm vui yêu đương nam nữ là trong vui có khổ; anh tham một chút vui như vậy, thì việc luân hồi trong sáu đường sẽ không thể tránh khỏi, bởi vì tình dục là gốc rễ khổ của luân hồi sanh tử mà!

Có đệ tử hỏi thiền sư làm thế nào để đối trị tà dâm?

Thiền sư bảo anh ta rằng: "Phải quán sát tất cả người nữ giống như mẹ mình. Khi anh tới lâu xanh, vén bức rèm đỏ che giường lên, kéo tấm chăn ra, nhìn thấy người nữ ngủ bên trong đó lại là bà mẹ già của anh, lúc đó anh còn có tâm dơ dây không? Cho là nếu anh có tâm không trong sạch thì anh có dám động đến không?"

Làm thế nào mới có được ngày mở mày mở mặt?

Quý vị càng biết cúi đầu thì càng có ngày mở mày mở mặt, nếu quý vị càng ngẩng cao đầu kiêu ngạo thì càng chẳng có ngày mở mày mở mặt.

Có phước mà gái đẹp thích, đến tìm mình thì phải làm sao?

Phật Đà có đại trí tuệ, dạy chúng ta đoạn dứt đâm dục để giải thoát khỏi gốc rễ sanh tử. Nếu quý vị hiểu rõ Phật pháp thì sẽ nghĩ: “Cô đến tìm tôi, thực ra là ma quỷ, La Sát, hổ lang đến ăn thịt tôi.” Tự nhiên mình sẽ sợ mà tránh xa. Nói theo Phật pháp, chết rồi thì sắc thân này đâu có sá gì? Giết huệ mạng Pháp thân mới thật là đáng sợ! Con người vừa phạm tội sát-đạo-dâm (sát sinh, ăn cắp, tà dâm) thì liền làm hại đến Pháp thân, thì linh hồn đừng hòng nghĩ đến chuyện được giải thoát.

Đạo nghĩa vợ chồng có lẽ tiết gì nên giữ gìn vậy?

Hành đạo nghĩa vợ chồng là để cho đời nọ tiếp nối đời kia, đây là việc rất thiêng liêng, nên phải giữ lẽ, phải có thái độ của người quân tử, mà còn khi đến ngày đản sinh của Phật Bồ Tát, ngày sinh nhật hay ngày giỗ của cha mẹ, vân vân, đều không thể làm chuyện phỏng the.

Tại sao quý vị đi đến đâu cũng thấy khổ?

Anh ở trên núi mà cứ đòi ăn nước biển, đến biển rồi lại muốn thiêu cùi trên núi, như vậy là không an phận, đương nhiên đi đến đâu mà chẳng khổ. Phải theo hoàn cảnh gấp phải mà an định được, thích nghi được với nhân duyên trước mắt thì mới có an vui.

Quý vị thường rằng được người đẹp yêu thích là phước báo sao?

Đây là quan niệm sai lầm! Đành rằng người ta chủ động đến tìm quý vị, cũng phải uyển chuyển mà nói với họ rằng: "Việc này không được đâu, chúng ta làm người phải giữ lẽ tiết." Cho dù lòng dâm dục của đối phương nặng đến đâu, quý vị có thể dùng nhân cách như vậy cảm hóa họ, dùng lẽ tiết khuyên dạy họ, thì sẽ khiến cho họ sinh lòng hổ thẹn. Thực ra con người ta ai cũng có mặt lương thiện, đừng có làm cho người ta hờ đồ trong một niệm thì anh đã hại họ cả một đời rồi.

Anh có biết quả báo của quan hệ nam nữ không đứng đắn?

Thế gian này quan hệ nam nữ không đứng đắn là ôm áp nhau trên giường, tạo ra những chuyện tình cảm nhớ bẩn. Đến địa ngục rồi cũng còn giữ cái tập tánh đó, nhìn thấy người ta là gái đẹp trai xinh, vừa ôm nhau một cái, thì ra là cái cột đồng đỏ lửa! Dâm dục là quả báo lửa đỏ, đó là do vì cọ sát, vừa cọ sát liền phát ra sức nóng, bèn liền có lửa, chiêu cảm đến ôm cột đồng nóng đỏ trong địa ngục.

Quý vị có biết dùng khuôn mặt tươi cười có thể hóa giải thị phi không?

Thế gian thường nói: "Giơ tay ra không thể đánh người đang tươi cười, người ta

đang tức giận dùng dùng muồn đánh anh, anh chỉ cần tươi cười với họ, xin lỗi rằng: ‘Xin lỗi, tôi sai rồi!’’ thì việc lớn như trời nào cũng có thể hòa giải.

Thế nào là quan niệm đúng đắn mà hai bên ông chủ và người làm công nên có?

Trong khi người ở vào thân phận làm công muốn giúp ông chủ kiếm tiền, nếu anh không giúp ông chủ kiếm tiền, thì lương của anh đến bằng cách nào được? Khi người trong thân phận ông chủ kiếm được tiền rồi, thì phúc lợi đối với người làm công cũng phải nên tốt hơn một chút, như thế họ sẽ càng ra sức làm việc. Cho nên mọi người phải quan tâm thương yêu lẫn nhau, đừng có tính toán với nhau.

Kẻ nhàn hạ chẳng có việc gì làm thì vui về sao?

Tôi thấy là càng khổ thêm! Có một phần tinh thần thì chiêu cảm ngay một phần quả báo, lười biếng giải đai thì cuối cùng chẳng đạt được gì đâu!

Sao có thể tiêu trừ cái khổ của việc dùng lời ác hủy báng?

Lời ác của người khác thì giống như dao sắc nhọn đâm vào trong tim, đương nhiên rất khổ! Nhưng chỉ cần dùng tâm Bồ tát để đối xử với họ, tâm của Bồ tát rộng lớn như bầu trời, không có chấp trước, con dao ấy chẳng thể làm anh bị thương được.

Tại sao có người đã vào tà đạo mà còn có thể không bị cảm dỗ vậy?

Bởi vì cẩn lành của họ sâu dày, trong tâm có hạt giống chánh kiến. Tuy rằng đã bị vào trong tà đạo, nhưng cứ cảm thấy khó chịu, nghe cũng nghe không lọt vào tai, làm cũng làm không nổi, cho nên không bị cảm dỗ.

Quá khứ tạo ác nghiệp rồi thì làm sao để tiêu trừ?

Quá khứ vô tri mà! Bây giờ biết rồi thì phải sám hối, chỉ cần anh chí tâm sám hối, tội lỗi nghiệp chướng liền có thể tiêu trừ. Còn phải nêu thường khuyên người khác không tạo ác, đây cũng là phương pháp tiêu trừ ác nghiệp.

Tại sao lại động tâm sân hận đối với người không có chút oán thù nào với mình?

Vì nhân quả mà! Họ kiếp trước đã giết anh, làm chuyện có lỗi với anh, kiếp này anh vừa nhìn thấy họ thì nổi lòng sân hận, thậm chí muốn giết chết họ, đây gọi là oán oán tương báo; người học Phật phải lấy đức báo oán mới có thể giải oán gỡ kết.

Tại sao làm việc thay cho người khác còn phải cảm ơn họ?

Chúng ta làm việc thay cho người khác, cho người ta dùng thì có thể cầu phước cầu huệ, cho nên phải cảm ơn đối phương nhé! Nếu người ta dùng anh, anh liền nổi kiêu ngạo lên, như vậy thì người

ta nhiều nhất chỉ mời anh làm một lần thôi, sau này sẽ không tìm anh nữa đâu, thế thì phước huệ của anh tìm cầu ở nơi nào đây? Anh sẽ trở thành anh hùng mà không có đất dụng võ đó!

Như thế nào là đạo dùng người?

Mỗi người đều có một khả năng riêng của mình, họ có thể làm tốt được việc gì thì chúng ta liền dùng họ để làm việc ấy, con người không thể nào việc gì cũng làm được hết, hoàn hảo, thập toàn thập mỹ. Chúng ta dùng người phải có tâm rộng lượng dung hòa như thế, đừng có cứng nhắc chấp trước do người ta không tốt mà không dùng họ, như vậy thì không cách nào bồi đắp phước đức cho mình.

Làm thế nào để có thể cam tâm tình nguyện thay thế chúng sanh chịu khổ?

Anh có trí tuệ, phước đức, tâm từ bi, lại có thể nhìn thấy tất cả chúng sanh đều là cha mẹ hay con cái kiếp trước của mình, cho đến là chư Phật tương lai, tự nhiên liền có thể thay thế chúng sanh chịu khổ, lấy việc chịu khổ làm an vui, lấy chịu khổ làm tự tại, không còn nỗi hại chúng sanh.

Tại sao đừng nên xem chương trình truyền hình không tốt?

Cảnh giới tâm của quý vị tự nhiên sẽ chạy theo những hình ảnh ô trọc và nhếch nhác dơ bẩn ấy, kẻ nghiệp nặng sẽ theo đó mà tạo nghiệp sát-đạo-dâm, người nghiệp nhẹ cũng sẽ có những vọng tưởng điên đảo.

Người đời mê muội bởi truyền hình mà lấy đó làm thú tiêu khiển, đây hoàn toàn là tròng cái nhân ô nhiễm; người học Phật phải tu pháp thanh tịnh, đừng có xem những thứ đó.

Quý vị có biết cách xem ti vi như thế nào không?

Có chương trình ti vi hay đương nhiên có thể xem, nhưng quý vị có biết xem không? Người biết xem thì sẽ phản tinh rằng: “Tại sao trong xã hội toàn là những chuyện ô trọc, dơ bẩn hết như vậy? Tôi phải phát nguyện lớn làm trong sạch cái thế giới này hơn!” Nếu quý vị biết dụng tâm, vậy thì cái khổ của thế gian chính là chỗ để cho quý vị bố thí phước huệ.

Chương trình tì vi nào là dưỡng thần, làm cho đầu óc sáng suốt, tinh táo nhất?

Hãy cố gắng đem cảnh giới Thánh của việc cùng tu trong đạo tràng thu nghiệp vào căn mắt, lúc nào cũng mở cái tì vi trong tâm mình ra, quán tưởng sự trang nghiêm của Tây Phương Tam Thánh và cảnh giới đại chúng ngồi ngay ngắn ở Phật đường niệm Phật, chắp tay nghe pháp. Trong kinh nói: "Tâm ấy nghĩ Phật, tâm ấy tức là ba mươi hai tướng tốt, tâm mươi vẻ đẹp tùy theo."

Làm được việc quán tưởng này chính là tu hành, có thể đem tâm nhơ nhớp chuyển thành thanh tịnh, mà còn có thể dưỡng thần, làm cho đầu óc sáng suốt tinh táo nhất.

Gặp phải nghịch cảnh có phải là do Bồ Tát không gia hộ cho mình không?

Thực ra đó mới là Bồ Tát chân chính gia hộ quý vị đấy! Cái gọi là “Ông trời đem trách nhiệm lớn giáng ban xuống cho người nào, thì trước tiên ắt phải làm khổ tâm trí người đó, làm chuyện rối loạn trái ngược với hành động của người ấy, nên làm cho họ trong khó khăn tai ác thì càng kiên cường mạnh mẽ, tăng thêm những việc mà họ khó có thể làm nổi.” Trong việc Bồ Tát gia hộ cho người, có thuận có nghịch, phương tiện nhiều vô kể, nhưng rút cuộc đều không xa rời lòng từ bi.

Xảy ra xung đột với người thì làm sao để hóa giải?

Quý vị phải nhượng bộ, ít nói bót một câu, đừng có được lý mà không ngừng gây xung đột với người ta. Hãy hoàn toàn dùng cái tâm lượng của quân tử và Bồ tát để dẹp yên sự việc và làm an cho người. Như vậy thì dù có chuyện thị phi lớn đến đâu cũng có thể hóa giải.

Gặp phải lúc người khác tâm trạng không tốt thì phải làm sao?

Bệnh thông thường của chúng sanh chỉ là trách người khác tâm trạng không tốt; tâm trạng người ta không vui thì quý vị mới có thể tu nhẫn nhục mà! Tâm trạng người ta tốt thì quý vị lấy gì mà tu nhẫn nhục đây?

Quý vị chỉ cần nghĩ tất cả là người ta đúng, chỉ có bản thân mình là sai, như thế thì nhất định có thể nhẫn nhịn.

Làm thế nào để dùng tốt thân thể của quý vị mà tu phước huệ?

Con người là động vật linh thiêng trong vạn vật, khi sinh ra có một đôi tay, một đôi chân. Cái đôi tay nhanh nhẹn này phải làm nhiều việc tốt, đôi chân nhanh nhẹn phải chạy nhiều để làm lợi ích cho người, cái miệng phải nói nhiều lời tốt khen ngợi người. Dùng tốt thân thể mình để giúp người, khiến cho người an lạc, hoan hỷ, đây mới là sự linh thiêng chân chính! Linh thi liền có phước huệ rồi.

Quý vị có biết hay nỗi nóng sẽ làm hại đến gan không?

Có một vị lão pháp sư hơn tám mươi
tuổi, khuôn mặt hồng hào nhìn giống trẻ em.
Tôi hỏi ông: “Ông bảo dưỡng như thế nào
vậy?” Ông nói: “Rất dễ! Không nỗi nóng,
lúc nào cũng hoan hỷ.” Gan thuộc mộc, vừa
phát hỏa thì liền đốt cháy hỏng gan mất rồi,
người hay nỗi nóng hãy cẩn thận coi chừng
bị bệnh gan đấy nhé!

Làm thế nào để vui vẻ tự tại ứng phó với người trong thiên hạ?

Đừng có yêu cầu người ta nhất định
phải làm tốt, bản thân chúng ta làm tốt là
thành rồi. Nếu không quý vị yêu cầu đối
phương phải tốt, thiên hạ có vô lượng

người, quý vị làm sao có thể yêu cầu hết được? Quý vị hãy làm cho bản thân mình tốt để ứng phó ngàn vạn người, vậy thì quý vị vui vẻ tự tại biết bao!

Quý vị có biết làm cách nào chỉ huy người khác không?

Hãy dùng tán thán, động viên để thay thế trách móc, lấy yêu thương bảo vệ và tấm lòng bồi dưỡng thiện căn phước đức của người ta để chỉ huy người, mới có thể khiến người hoan hỷ, tâm nhiệt thành cuồn cuộn, lần này làm rồi, lần sau vẫn còn muốn làm. Đừng có khiến người ta làm một lần, tâm liền lạnh lùng, đó chính là sai lầm của người chỉ huy rồi.

Quý vị có muốn ở nhà cũng có thể thọ trì giới luật của người xuất gia không?

Vậy thì phải thọ bát quan trai giới. Đây là phương tiện tốt nhất trong vô lượng phương tiện của Phật Đà, vì những cư sĩ tại gia muốn xuất gia mà không có nhân duyên, chế định giới xuất gia trong một ngày một đêm. Tuy rằng không có việc cạo đầu trên hình thức, nhưng lại được học qua cách sống thanh tịnh của người xuất gia, đây là nhân giải thoát khỏi sanh tử.

Như thế nào là cứu giúp người nghèo khổ một cách chân chính?

Nhin thấy người nghèo khổ, khởi lên tâm từ bi, bố thí, hỷ xả cho họ, đồng thời còn nên dạy họ niệm Phật; nếu họ không

niệm, thì quý vị hãy niệm một tiếng A Di Đà Phật cho họ nghe, đây chính là có tài thí lại có pháp thí. Bố thí cho họ tiền tài, có thể giải trừ cái khổ sắc thân của họ; dạy họ niệm Phật, có thể khiến cho pháp thân của họ được giải thoát.

Làm thế nào để tiễn đưa người đến trời Tây Phương?

Làm việc từ thiện ở thế gian đương nhiên có công đức, nhưng việc đó chỉ có thể cấp cứu, không thể cứu người bần cùng. Muốn thay đổi sự nghèo khó của họ, phải dạy họ tu bố thí. Quan trọng nhất là chỉ dẫn họ niệm Phật cầu sanh Tây Phương, đây mới là sự lià khổ rốt ráo triệt để nhất, đó gọi là tiễn đưa người đến trời Tây Phương mà!

Tại sao phải thắp đèn cúng Phật?

Thắp đèn cúng Phật có thể cầu được sáng sửa, bình an, sáng sửa chính là trí tuệ, bình an chính là phước thọ, có phước huệ rồi thì việc gì cũng đều giải quyết được. Cũng phải nói cho thân quyến bạn bè biết, nếu muốn cầu gia đình bình an, sự nghiệp thuận lợi, con cái học hành giỏi, tốt nhất là thắp đèn cúng Phật.

Quý vị có biết niệm Phật giỏi cũng có thể độ người không?

Quý vị niệm Phật giỏi, tâm liền an tịnh, không dễ chuyển biến theo ngoại cảnh. Người ta vừa nhìn thấy vẻ ngoài an lành, trang nghiêm của quý vị, tự nhiên liền khởi lên tâm cung kính đối với Phật pháp,

cũng sẽ đến niệm Phật đây! Như vậy thì tội nghiệp của họ liền dần được tiêu diệt, phước huệ sẽ ngày một tăng trưởng.

Quý vị có biết dắt người đi lên núi lể lạy, niệm Phật còn hơn kiêm tiền cả đời không?

Công đức lạy Phật lớn nhất chính là lên núi (cũng chỉ chùa Linh Nham Sơn) lạy, công đức niệm Phật lớn nhất chính là đại chúng cùng tu niệm Phật. Dù cho quý vị kiêm tiền cả một đời, cũng không bằng việc dẫn mấy trăm người lên núi niệm Phật và công đức lên núi lạy Phật, bởi vì đây là khiến người gieo trồng hạt giống Phật, trồng nhân giải thoát, sau này sẽ có ngày thành Phật.

Thành tâm làm việc mà còn bị trách móc thì phải làm sao?

Phàm việc gì cũng “chỉ cầu cho đừng làm việc hổ thẹn với lòng mình”, tôi làm việc một cách thành tâm thành ý như vậy, còn bị trách móc làm không tốt, vậy thì tiếp tục nỗ lực cải thiện nữa, đem những việc ấy làm cho đến khi nào tốt thì thôi. Nhất định phải có đạo tâm kiên cố không lùi bước này, mới có thể tăng thêm phước huệ, trưởng dưỡng Bồ Đề.

Làm sao để chia sẻ bớt khổ nhọc với Ngài Quan Thế Âm Bồ Tát?

Quan Thế Âm Bồ Tát có ba mươi hai ứng thân, nên dùng thân nào để độ thì hiện ra thân đó. Các vị làm việc trong nhiều tầng lớp của xã hội, thì lấy “đồng sự nghiệp” (cùng làm việc với

người) của Quan Thế Âm Bồ Tát để hóa độ người, như thế thì dù thân ở trong trần lao cũng có thể độ chúng sanh được đây! Vậy là quý vị đã gánh thay một phần lao nhọc cho Quan Thế Âm Bồ Tát rồi.

Tại sao thông minh có bản lĩnh lại cầu không được đại phước huệ?

Càng thông minh thì càng phải khiêm tốn hòa hợp, đây mới là có trí tuệ; càng làm càng nhiều, càng cảm thấy làm không đủ, đây mới là có phước đức. Đừng có nghĩ làm được một việc liền cảm thấy mình giỏi giang, có cái tâm niệm mình giỏi giang thì chính là con ma, như vậy dù cho có bản lĩnh thì cũng cầu đại phước đức không nổi, khổ biết bao!

Làm thế nào để hành đạo Bồ tát mới không có chướng ngại?

Trong cuộc sống ngày thường quý vị đều làm tốt hơn người khác, làm cho người ta kính phục quý vị, như vậy, quý vị hành đạo Bồ tát mới không có chướng ngại; nếu không thì người ta không tôn kính quý vị, quý vị làm sao có thể hóa độ được người ta?

Tặng người quà gì là cao quý nhất lại có thể cầu phước huệ?

Tặng người Pháp bảo—băng đĩa sách Phật, niệm Phật và giảng pháp. Loại quà tặng xuất thế này là cao quý nhất, khiến cho người tròng thiện căn, khai mở trí tuệ, cho đến liễu thoát sanh tử; mà còn khiến cho

pháp âm được tuyên lưu không gián đoạn, phổ biến khắp năm châu, làm cho toàn thế giới trở thành Phật quốc. Các vị phải cầu phước, cầu huệ như vậy nhé!

Tại sao vâng làm theo Phật pháp thì thế giới được hòa bình?

Quan niệm của Phật pháp chính là xem người già là cha mẹ mình, người lớn tuổi hơn mình là anh chị của mình, người nhỏ tuổi hơn mình là em út mình, trẻ em chính là con cái mình; không có phân chia thế giới, phân biệt ta người, tất cả đều hy vọng mọi người được tốt. Chỉ cần mọi người vâng làm như vậy, thế giới tuyệt đối sẽ hòa bình, sao có thể có chiến tranh được?

Tại sao xuất gia là việc vĩ đại?

Xuất gia thì không có nhà, nơi nào cũng là nhà, tất cả chúng sanh đều là đối tượng để phục vụ; quý vị ở nhà chính là vì một gia đình nhỏ, dù cho quý vị là người con hiếu thảo, cũng chỉ sống vì cha mẹ của một mình quý vị. Đem cái tình yêu nhỏ nhoi, cái sự hiếu thảo nhỏ bé này, thúc đẩy ra khắp tất cả chúng sanh, đây chính là sự vĩ đại của xuất gia.

Đâu là lời nói hay nhất trong tất cả những lời hay?

Niệm Phật chính là lời nói hay nhất trong những lời hay, Phật hiệu đầy đủ công đức vạn hạnh mà! Cho nên phải ít nói chuyện mà niệm Phật nhiều. Niệm Phật

cũng là tiêu trừ khẩu nghiệp kỳ diệu nhất, là cách tốt nhất; niệm Phật có hương thơm vi diệu, danh hiệu Phật niệm được nhiều rồi, miệng liền không nói lời xấu xa, tự nhiên sẽ nói lời tốt lành.

Làm thế nào để khiến cho sự từ bi của Quan Thế Âm Bồ Tát lưu truyền đến khắp cả thế giới?

Mọi người hãy phát tâm đem máy thu âm niệm Thánh hiệu Quan Thế Âm Bồ Tát thỉnh về nhà, tặng cho bà con quyến thuộc và bạn bè, cho đến truyền khắp đến mỗi đất nước trên thế giới, đây chính là làm cho lòng đại từ đại bi của Bồ Tát phóng hào quang khắp chốn, cứu độ khổ nạn của tất cả mọi ngóc ngách trên thế giới.

Muốn cảm hóa thế giới thì phải làm từ đâu?

Đầu tiên phải có tâm bao dung với lỗi lầm của người khác, không phải người ta mới làm việc có lỗi với mình một chút, thì liền tranh chấp với họ đến đỗi mặt tía tai, hoặc liều mình sống chết với họ. Cứ đấu tranh như vậy, mọi người chẳng phải là đều khổ sao? Chúng ta muốn cảm hóa thế giới, hãy từ tự tâm mình mà cảm hóa trước, tiếp nữa là cảm hóa cha mẹ, con cái, rồi đến cảm hóa hàng xóm, xã hội, cho đến toàn thế giới.

KHỞI PHÁT TRÍ TUỆ BÁT NHÃ

Niệm một câu Phật hiệu thì công đức lớn nhường nào?

Chỉ thành niệm Phật một tiếng, có thể diệt trừ tội nặng sanh tử trong tám mươi triệu kiếp. Quý vị có nghiệp chướng, câu niệm Phật này sẽ tiêu trừ tội nặng trong tám mươi triệu kiếp của quý vị; quý vị không có nghiệp chướng, thì sẽ được tăng trưởng công đức trong tám mươi triệu kiếp.

Người niệm Phật chủ yếu cầu xin điều gì?

Quan trọng là ở việc muốn cầu sanh Tây Phương. Nguyện lớn từ bi của Phật A Di Đà là hy vọng tiếp dẫn chúng sanh đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, quý vị niệm Phật nếu có tâm cầu sanh Tây Phương, thì liền tương đồng với nguyện của Phật, đây chính

là tương ứng. Nếu quý vị niệm Phật, chỉ là cầu làm ăn có thể kiếm tiền, tình cảm vợ chồng tốt, con cái nghe lời, toàn là những tình cảm phàm phu này, như vậy thì việc niệm Phật và nguyện của Phật không tương hợp, thì làm sao sanh Tây Phương được?

Gia đình thực sự của quý vị ở đâu?

Gia đình hiện tại của quý vị là nhà khách trú ngũ tạm thời, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị hư hoại, không phải là gia đình cứu cánh của quý vị đâu; nơi trở về đáng tin cậy và an lạc chân thật chính là gia đình cũ của quý vị—Thế Giới Cực Lạc. Quý vị bỏ nhà cũ, nhận chịu vô lượng khổ luân hồi trong ba cõi, tội nghiệp xiết bao! Hãy mau mau niệm A Di Đà Phật để về nhà cũ đi!

Người phạm tội ngũ nghịch thập ác cũng có thể sanh Tây Phương không?

Đức Phật yêu thương chúng ta cũng giống như cha mẹ yêu thương con cái, cho dù con cái có hư hỏng đến thế nào, hay là cặn bã của nhân gian, thì cha mẹ vẫn coi chúng như là bảo bối. Đức Phật cũng giống như vậy, đối với người phạm tội ngũ nghịch thập ác, chỉ cần hồi tâm niệm Phật, không tạo ác nữa, Từ Phụ Di Đà vẫn tiếp dẫn quý vị đi Tây Phương.

Tại sao phải đọc tụng kinh Vô Lượng Thọ?

Đọc kinh Vô Lượng Thọ mới biết tại sao phải niệm Phật, những quả báo tốt nhận được sau này như thế nào. Quyển Thượng

của bộ kinh này nói về quốc độ của Phật A Di Đà được thành tựu như thế nào, khiến chúng ta hân hoan cầu về Cực Lạc; quyển Hạ toàn bộ nói về cái khổ của thế gian, khiến chúng ta chán ghét muôn lìa xa cõi Ta Bà, nhất định phải cầu sanh Tây Phương.

Như thế nào là đại phú đại quý chân chính?

Sự giàu sang ở thế gian là không rời năm thứ ham muốn: tài, sắc, danh, thực, thụy. Còn cái giàu sang mà Phật pháp nói đến: có thể các việc ác không làm, khi đạo đức nhân phẩm có rồi, không chịu sự uy hiếp của sanh tử, mới thật là đại quý; thành tựu Phật đạo, đầy đủ tất cả trí tuệ, phước đức, mới thật là đại phú.

Việc lão Hòa thượng làm tiệc tiễn đưa các liên hữu để viên mãn Phật thất có ý nghĩa gì?

Những tiệc rượu của thế gian, là do vì thân hữu phải đi xa mưu sinh hay cầu học mà thiết đãi để tiễn đưa; ý nghĩa mà lão Hòa thượng tôi làm tiệc thiết đãi các liên hữu viên mãn Phật thất không phải là nhỏ bé như vậy đâu nhé! Đó là hy vọng các vị sau khi về nhà phải biến gia đình thành đạo tràng, dự định tương lai sanh Tây Phương—trở về quê hương vốn có của mình.

Tại sao không thể sanh về trời?

Có cái duyên phước giàu sang trong nhân gian học đạo đã là khó rồi, huống gì là sanh được về trời? Ngũ dục của cõi trời

khiến cho người ta mê muội tăm tối nhất, phước trời vừa hưởng hết, năm tướng suy hao liền hiện ra, vẫn phải bị đọa lạc. Người học Phật phải lấy công đức của việc niệm Phật, cúng dường Tam Bảo, tu vạn hạnh mà hồi hướng về Tây Phương, mới có thể rốt ráo lìa khổ được vui.

Người học Phật tại sao không sợ chết?

Người bình thường tu thiện nghiệp trong kiếp này ít, vì miếng ăn cái mặc mà ra sức tạo ác nghiệp, vậy thì kiếp này vừa hết, thì phải đi vào ba đường ác, đương nhiên sẽ sợ chết; người học Phật đoạn ác tu thiện, thì chẳng sợ chết, vì có nơi tốt để đến mà! Nhất là người niệm Phật như chúng ta, chết rồi thì đến Tây Phương, tốt biết bao!

Có người phản đối quý vị học Phật thì phải làm sao?

Anh có thể nói với họ rằng: “Phật là đấng từ bi, có trí tuệ nhất, tôi học theo Phật Đà thì còn có gì là sai vậy?” Giống như Phật đoạn ác tu thiện, thì có thể trường thọ, có phước huệ, cát tường bình an, tương lai còn có thể sanh về nước Phật thanh tịnh, liễu thoát sanh tử, vậy học Phật thì có gì không tốt? Đó chính là điều tốt nhất trong các điều tốt!

Quý vị tin Phật là tin một cách sai lầm hay tin một cách có trí tuệ?

Tin Phật rồi, còn cầu xin Phật hộ cho tiền đồ tươi sáng, thăng quan phát tài, kiếp này cầu phước báo thế gian; như vậy

tin Phật là mê tín, chưa giác ngộ. Chuyện thế gian anh nhìn không thấu, thì sao có thể chịu nổi cái khổ của sanh tử? Học Phật phải cầu liễu thoát sanh tử, đạt được giải thoát cứu cánh, đây mới là tin Phật một cách có trí tuệ.

Quý vị có tin tưởng Nhân-Quả không?

Bất kể quý vị có tin Nhân-Quả hay không, tin là có, không tin cũng vẫn có. Tin, tu thiện thì cổ nhiên được phước; không tin, tạo nghiệp ác rồi thì cũng sẽ phải chịu quả báo khổ. Đây là chân lý, tuyệt đối phải vâng làm! Quý vị không tin, không vâng làm, cũng giống như đứa trẻ con không nghe lời người già, thì thiệt thòi, mất mát sẽ ở ngay trước mắt mình.

Tại sao Phật pháp hưng long thì quốc gia sẽ giàu mạnh?

Bởi vì Phật pháp hưng vượng, rất nhiều người học Phật, học Phật hiểu được Nhân-Quả, ủng hộ Tam Bảo thì liền có phước huệ; chúng sanh có phước huệ thì liền có thể giữ gìn luật pháp, như vậy thì quốc gia tự nhiên sẽ an ninh, giàu mạnh.

Muốn biết kiếp trước và kiếp sau của mình không?

Thực ra muốn biết rất dễ, cái gọi là “Muốn biết nhân đời trước, thì hãy nhìn vào những gì có được trong kiếp này”, quả báo mà hiện nay anh có được đó là gì, thì sẽ biết ngay kiếp trước anh tu nhân gì. “Muốn biết quả báo trong kiếp sau, thì hãy nhìn vào

những gì đang làm trong kiếp này”, hãy xem những gì anh làm trong kiếp này, thì sẽ biết quả báo trong kiếp sau của anh thế nào. Y theo lý Nhân-Quả mà suy đoán thì sẽ không bị sai.

Quý vị đặt cho con cái một cái tên tốt thì chắc chắn sẽ được vận mạng tốt à?

Có người sợ con mình chết yểu liền đặt tên cho nó là “Trường Thọ”, sợ con mình nghèo khó thì đặt tên nó là “Phú Quý”. Nhưng không có tu nhân—kiếp trước kiếp này đều không giới sát, ăn chay, không bỏ thí, không tôn trọng người khác; chỉ đơn giản gọi tên nó như vậy thì nó sẽ sống lâu, giàu sang hả? Không thể nào đâu!

**Quý vị có biết sự bố thí khác nhau thì sẽ
chiêu cảm quả báo khác nhau không?**

Anh có thể thành tựu đạo tràng, khi chuyển kiếp thì có thể ở trong nhà cửa trang nghiêm; nếu tạo tượng Phật, thì sẽ cảm được quả báo tướng mạo và thân thể khỏe mạnh trang nghiêm viên mãn; nếu bố thí cho người nghèo, thì có thể sinh được con cái ngoan giỏi, khi lập nghiệp có thể có được người trợ giúp giỏi; phóng sanh thì chiêu cảm quả báo sống lâu; giúp in kinh sách thì có thể khai mở trí tuệ.

**Quý vị có biết trà và cơm cũng chính là
thuốc không?**

Đừng có cho rằng có bệnh mới uống thuốc, trà và cơm cũng là thuốc đó! Không

ăn cơm thì đói đến chịu không nổi, không uống trà thì cũng sẽ khát đến không chịu được; ăn cơm uống trà mới có thể chữa bệnh đói khát. Đã dành trà và cơm là thuốc, thì còn có thể mong cầu cho được thơm tho, ngọt ngào ư? Có gì thì ăn nấy, chỉ cần có thể trị liệu được bệnh đói khát là được rồi.

Cơ thể chúng ta có dễ thương không?

Không dễ thương, mà còn là cái túi da thuí, rất dơ bẩn nhơ nhớp, cho dù ăn vào những thứ đẹp thơm ngon lành, khi đi cầu ra đều là phân thối; trang điểm cho đẹp đến chừng nào, mồ hôi vừa đổ ra thì liền xấu xí. Tuy là như vậy, chúng ta vẫn cứ phải mượn nó để tu hành, cho nên phải chăm sóc nó một cách thích đáng.

Muốn thoát khỏi thân nữ thì có cách nào kỳ diệu?

Nếu không cầu sanh Tây Phương mà quý vị muốn rốt ráo thoát khỏi thân nữ, đây là sự khó đến nhường nào! Vừa sanh về Tây Phương thì liền hiện tướng đại trượng phu, đây là điều dễ dàng đến nhường nào!

Đệ tử Phật tại sao phải cũ uống rượu?

Vì để giữ gìn đầu óc tinh táo, tránh gặp họa, tốt nhất đừng nên uống rượu. Vừa uống rượu thì liền rối loạn tâm tính, các hành vi lung tung, nói chuyện nhảm nhí điên đảo đều xuất hiện ra, ngay cả bốn giới căn bản: sát sanh, trộm cắp, dâm dục, nói dối đều có thể phá vỡ. Uống rượu lái xe đụng chết người, đó là sắc thân của anh đụng

chết người; nhưng uống rượu phá giới, nhất là phá giới căn bản rồi, làm hại đến Pháp thân huệ mạng mới là chuyện nghiêm trọng hơn.

Định nghiệp có thật là không thể chuyển đổi sao?

Những ác nghiệp tạo ra từ quá khứ, nếu không y theo Phật pháp tu trì mà tiêu diệt, vậy thì luân chuyển trong sáu đường, nghiệp quả khi thành thực, ác duyên gấp lại nhau mà chịu quả báo, đây là định nghiệp không thể chuyển. Nhưng tất cả pháp đều theo nhân duyên, trước khi gặp phải ác duyên, chỉ cần đoạn ác tu thiện, thì có thể chuyển định nghiệp mà theo lành tránh dữ.

Ai là người từ bi nhất với quý vị?

Sự từ bi của cha mẹ đối với chúng ta chỉ là một đời, không thể kéo dài đến ngàn vạn kiếp, và lại sự từ bi của cha mẹ là từ bi của thế gian, không thể khiêm cho quý vị rốt ráo lìa khổ được vui. Chỉ có sự từ bi của Phật Đà là vô hạn lượng, trong lúc việc sanh tử của quý vị chưa được liễu thoát, đời đời kiếp kiếp, bất kỳ lúc nào Ngài cũng đều đang nghĩ muôn ngàn phương pháp muốn độ thoát quý vị.

Như thế nào mới là sự bình đẳng chân chính?

Một phần nhân thì cảm một phần quả, nhân tạo tác của mỗi người khác nhau, quả báo nhận chịu tự nhiên sẽ không đồng, đây

chính là sự bình đẳng chân chính. Nếu bỏ ra một phần sức lực, mà cũng muốn có được cái giá trị bằng với người bỏ ra mười phần sức lực, đó là quá không công bằng, quá trái ngược với ý nghĩa chân thật của bình đẳng rồi.

Thế nào là thần thông chân chính?

Thần thông mà Phật pháp nói đến, hoàn toàn chẳng phải việc biết kiếp trước người ta là gì, hay là việc người ta có quỷ ma anh có thể giải trừ. Chỉ cần giới hạnh thanh tịnh, đạo nghiệp thành tựu, ngay cả người trời cũng phải cúi đầu lạy anh, như vậy anh không đi hóa độ chúng sanh, tự bản thân chúng sanh đều đến xin cầu anh độ thoát họ, đây mới là thần thông chân chính.

Ông Thành Hoàng, ông Thổ Địa cũng là Bồ tát sao?

Thực ra ông Thành Hoàng, ông Thổ Địa chỉ là thần, bởi vì họ có thể làm lợi ích cho người, cho nên trong dân gian cũng gọi là Bồ tát. Loại Bồ tát này quý vị đừng có cho là loại Bồ tát đã liễu sanh thoát tử, hai loại Bồ tát này tên gọi thì giống nhau, công đức và hạnh duyên không thể nào nói cùng giống được, đừng có lẫn lộn thần và Bồ tát vào nhau.

Tại sao lại có thiên tài?

Đây là do kiếp trước bồi dưỡng mà nên, kiếp trước tu nhiều nhân trong một lĩnh vực nào đó, sẽ có một loại tài hoa nào đó. Có tài hoa rồi còn phải tiếp tục tu dưỡng,

mới có thể khai hoa kết quả; giống như muốn hoàn thành một việc nào đó trong thế gian, ngoại trừ dựa vào ba phần thiên tài, còn phải bỏ ra bảy phần nỗ lực mới được.

Anh có biết dùng đồ đạc của người cũng sẽ tồn phước của mình không?

Chúng ta bắt luận là dùng đồ đạc của người khác hay của mình, đều là đang hao tổn phước báo của mình, cho nên phải tích phu ớc dùng ít thôi. Giống như có người không hiểu rõ đạo lý này, đến ở khách sạn, bèn dùng giấy vệ sinh nhiều một chút, thậm chí trước khi sắp rời khỏi đó còn đem thêm một số, tồn phước rồi mà không biết.

Anh có biết nói một câu có thể tu phước mà cũng có thể tốn phước không?

Người ta muốn làm một việc tốt, anh khen ngợi một câu, họ liền làm ngay; anh tạt gáo nước lạnh vào người ta, họ liền không làm nữa. Hoặc giả người ta trưng câu ý kiến của anh, việc tốt nhất định phải khen ngợi, việc xấu đương nhiên bảo họ đừng làm. Cho nên nói chuyện phải chú ý, một câu nói có thể tu phước, cũng có thể tốn phước.

Như thế nào mới là người có lòng tốt chân chính?

Người có lòng tốt thực sự, thì miệng phải nói lời tốt, thân phải làm việc tốt—báo hiếu cho quốc gia, hiếu dưỡng cha mẹ, đối xử tốt với người thân, hòa hợp với người

xung quanh. Anh không nói lời tốt, không làm việc tốt, đây sao gọi là lòng tốt được? Anh nói tâm anh tốt, nhưng không làm việc tốt, thì chẳng phải là người tốt, chỉ có thể nói anh không phải kẻ xấu.

Tại sao người học Phật ít?

Phật pháp là pháp xuất thế gian, liễu sanh thoát tử, phẩm đức của pháp xuất thế gian là việc tốt đem cho người, việc xấu nhận lại về mình; nếu chẳng phải là đại trưởng phu, hàng căn tánh thượng đẳng thì sao có thể làm nổi? Pháp liễu thoát sanh tử, nếu không có đại thiện căn, đại phước báo thì khó có thể tin nổi, chẳng trách gì người học Phật ít.

Quý vị có biết Khổng Tử là Bồ tát thị hiện không?

Khổng Tử là một vị Bồ tát đền hóa độ thế gian và đặt cơ sở cho Phật pháp, gọi là "Nho Đèng Bồ Tát". Năm luân, tám đức của Nho gia chính là cơ sở của Phật pháp, cho nên Phật pháp vừa truyền đến Trung Quốc, mọi người chẳng những có thể tiếp nhận pháp Đại thừa, mà còn có thể hoằng dương, đây đều là cơ sở mà Khổng Tử đã đặt ra.

Tại sao có một số người học hành tạo tội lỗi trái lại càng nghiêm trọng?

Người đi học phải “Văn dĩ tải đạo” (văn chương có thể chở được đạo), viết một số văn chương về luân lý đạo đức để cải thiện phong khí của xã hội. Luôn luôn có những

con quỷ nghiệp chướng hạ lưu đó, viết hết những sách dạy trộm cắp, lại dạy dâm dục, đó là hại linh hồn người ta đọa lạc đấy! Tôi lỗi này không thể kềm xiết! Cho nên kẻ tạo nghiệp sâu nhất chính là bọn người này.

Quý vị có biết có một việc gì từ trước đến nay mình chưa từng làm không?

Chúng ta luân hồi trong sáu đường từ vô lượng kiếp đến nay, trên mặt làm người, thì loại người nào anh chưa làm qua? Ngay cả đại hoàng đế, hoàng thái hậu đều đã làm qua, đương nhiên ba đường ác và địa ngục cũng đã đi qua. Nhưng chính là còn một việc chưa từng làm qua—Cực Lạc Thế Giới chưa từng đi qua, Phật chưa từng thành qua.

Dùng thịt gà, vịt, cá để cúng bái tổ tiên có thể khiến cho họ được lợi ích chăng?

Nếu quý vị làm như vậy, đó là đang giúp cho tổ tiên mình tạo tội nghiệp! Phải dùng thức ăn chay cúng bái tổ tiên, lại còn niệm Phật, tụng kinh để siêu độ cho họ, mới có thể khiến cho họ có được lợi ích chân chính.

Tháng bảy âm lịch là tháng cô hồn phải không?

Dân gian nói tháng bảy âm lịch là tháng cô hồn, rất nhiều người việc gì cũng không dám làm, ngay cả đi bộ cũng sợ gặp phải ma quỷ! Thực ra ngàn đản sinh của Bồ Tát Địa Tạng là trong tháng bảy, Bồ Tát kiếp xưa đã từng là người con gái hiếu hạnh độ

thoát nạn cho mẹ; tôn giả Mục Kiền Liên cũng trong tháng bảy cứu mẹ thoát khỏi cảnh ngạ quỷ, cho nên tháng bảy trong nhà Phật là tháng hiếu đạo độ thoát những hương linh tổ tiên cha mẹ, cũng là tháng tốt nhất cho hàng tăng già (người xuất gia) tinh tấn tu hành và tín chúng cúng dường chư tăng để cầu phước.

Đem người xấu xử bắn chết có thực sự tốt đối với quốc gia?

Giết chết người xấu còn chẳng phải là tổn thất của quốc gia sao? Nên đem họ dạy dỗ cho tốt mà! Cái gọi là “cảm hóa giặc thành dân lương thiện”, chuyển thành người dân lương thiện, họ sẽ có thể làm việc thiện, báo hiếu cho đất nước nữa!

Quý vị đã làm qua việc giết con cúng mẹ chưa?

Chư Phật Bồ Tát nhìn tất cả chúng sanh giống như người thân con cái của mình, nếu anh dùng thịt vịt, cá để cúng bái Phật Bồ Tát, vậy cũng giống như việc giết con cái của người ta để cúng dường cho cha mẹ người ta, Bồ Tát sẽ rơi nước mắt đấy!

Quý vị có biết Diêm La Vương thường gửi thư cho quý vị không?

Khi nào con mắt của anh nhòe rồi, răng lung lay rồi, đầu tóc bạc rồi, lưng còng rồi, đây đều là thư mà Diêm La Vương gửi đến cho anh đấy! Cho đến những bạn bè thân thiết xung quanh anh vì sự cố mà bị

chết, đây cũng là thư quan trọng mà Diêm La Vương gửi cho anh, có lẽ anh đã nhận được rất nhiều thư rồi nhỉ? Hãy cố gắng mà đi cảnh giác với vô thường, niệm A Di Đà Phật nhiều, tương lai đến Tây Phương gặp Phật, đừng có đi gặp Diêm La Vương.

Tại sao có người vừa sinh ra đã có muôn triệu tài sản?

Bởi vì kiếp trước họ hành đại bố thí, kiếp này mới có đại phước báo, tiền bạc chẳng bao giờ đi đường vắng người đâu. Chẳng qua nếu có giàu hơn nữa, vẫn là xoay vần trong sáu đường, chỉ có sanh về Tây Phương mới có thể rốt ráo lìa khổ được vui.

Có tiền thì có thể hưởng thụ lâu dài sao?

Không chắc! Có tiền thì phải làm công đức, có công tiền công đức mới có thể hưởng thụ lâu dài. Có tiền mà không dùng thì còn được, sơ nhất là lấy tiền đi làm chuyện ác; kiếp này ác danh rõ ràng ai cũng biết, kiếp sau đọa vào đường ác chịu khổ.

Tại sao tin Phật mà vẫn không đạt được điều tốt của Phật pháp?

Nếu quý vị chỉ là “tin”, vẫn không thể “vâng làm”, đương nhiên không thể đạt được kết quả tốt.

Tại sao có người niệm Phật tu thiện vẫn bị nghiệp lực đeo bám?

Công đức niệm Phật tu thiện đến lúc không thích hợp, không thể phá vỡ nghiệp

lực, vẫn bị chi phối bởi nghiệp lực; công đức tu hành mạnh hơn nghiệp lực, nghiệp lực mới không thể đeo bám quý vị, mới có thể đắc được giải thoát.

Tại sao ăn cắp giờ làm việc, giảm bớt vật liệu sẽ đem đến đại họa tày trời?

Hãy nghĩ những cây cầu và nhà cửa tầng lầu của quốc gia mà kẻ ăn cắp giờ làm, giảm bớt vật liệu xây dựng, có hại biết bao nhiêu cho đất nước và nhân dân! Dùng cách ăn cắp, cắt giảm vật liệu để kiếm tiền, tiền kiếm càng được nhiều thì ác nghiệp càng nặng, vậy nhân quả rất đáng sợ! Cho nên dù cho là phát tài thì hưởng thụ cũng chẳng thể nào an vui, không lâu dài được, sẽ còn đem đến đại họa tày trời.

Anh có biết người giàu còn khổ hơn người nghèo không?

Người nghèo khó chỉ nghĩ: "Tôi nếu được phát tài là tốt rồi!" Nhưng có một số người giàu lại thường lo lắng: "Tiền của tôi nhiều thế này thì để trong ngân hàng tốt hơn, hay mua nhà cửa bất động sản, hay là cho người ta mượn tiền thì tốt đây?" Để trong ngân hàng thì sợ lợi tức theo không nổi việc tăng lên của vật giá, mua nhà cửa đất đai thì lại sợ xuống giá mà lỗ, cho người khác mượn thì lại sợ bị lừa, cả ngày đều lo lắng chuyện tiền bạc, khổ biết bao!

Cái gì là đại sự, đại công đức?

Làm tốt việc anh nên làm chính là đại sự, đại công đức. Hành Bồ tát đạo thì việc

nhỏ hay lớn đều phải có người làm, việc lớn phải có việc nhỏ để trợ giúp, cũng giống như máy bay lớn mà thiếu đi một con ốc thì làm sao mà bay được?

Nơi nào có thể làm cho quý vị thoát thai đổi cốt thực sự?

Thật lòng đến chùa Linh Nham Sơn tham gia Phật thất, liền có thể khiến cho thân tâm trôi nổi, vọng động của quý vị được tịnh lắng xuống. Thậm chí toàn thân quý vị là nghiệp chướng, dung nhan tiêu tụy, đến chùa an ngu giữ phận tu hành ba đến năm năm, liền có thể biến thành tướng phước đức trí tuệ, cho nên đến tu hành ở chùa Linh Nham Sơn có thể khiến cho quý vị thoát thai đổi cốt!

Tại sao gió mưa không điều hòa?

Khi luân thường trong xã hội loạn hết rồi thì tự nhiên gió không thuận, mưa không hòa. Mọi người hãy giữ gìn luân thường cho tốt, tất cả hành vi đi vào quỹ đạo, như thế thì chẳng những quốc gia được bình an, cũng cảm động lòng trời, có thể làm cho gió thuận mưa hòa.

Lớp dự bị của Sở nghiên cứu Tây Phương Cực Lạc Thế Giới ở đâu?

Chùa Linh Nham Sơn không mở Phật học viện, chỉ mở lớp dự bị của Sở nghiên cứu Tây Phương Cực Lạc Thế Giới. Ở thế giới Cực Lạc, Phật A Di Đà là trưởng khoa đấy! Bồ Tát Quan Thế Âm, Đại Thế Chí chính là giáo sư. Chùa Linh Nham Sơn lại

là lớp bảo đảm cho Tây Phương, đến đây nhập thất tu hành, tương lai sẽ có thể sanh về Tây Phương; nếu có thể sống trọn đời ở chùa này, đó là bảo hiềm chân chính—quyết định sẽ được sanh về Tây Phương.

Ai có thể độ chúng ta thoát ly biển khổ sanh tử?

Chỉ cần quý vị quy y Tam Bảo Phật-Pháp-Tăng, thường niệm A Di Đà Phật, Quan Thế Âm Bồ Tát, tu tất cả thiện, đoạn tất cả ác, đem công đức Tam Bảo sau này sanh về Tây Phương, đây chính là “Biển khổ vô biên, quay đầu là bờ”. Nếu rời khỏi chiếc thuyền lớn từ bi của Tam Bảo, thì làm sao có thể thoát khỏi biển khổ?

Bạn niệm Phật là niệm Phật đang sống hay Phật đã chết?

Niệm Phật, lấy tâm giác ngộ để làm đạo Bồ Đề cầu sinh Tịnh Độ, đây chính là niệm Phật đang sống; Niệm Phật mà còn cầu danh lợi giàu sang thì tâm vẫn mê mà không giác, đây chính là niệm Phật đã chết.

Tu Phật pháp mà không có được cảm ứng là không có nhân quả sao?

Không có được cảm ứng đó chính là có nhân quả. Vì sao vậy? Bởi vì nhân duyên và phương pháp của quý vị làm chưa tốt, tự nhiên sẽ không có cảm ứng mà! Chỉ cần theo một cách nhất định mà làm, sớm muộn gì cũng có một ngày, ông trời không phụ người có lòng đâu, sẽ mãn nguyện

của quý vị. Chỉ cần nhân duyên của quý vị làm cho tốt, không mong cầu quả báo, quả báo tự nhiên sẽ có. Nhớ kỹ! Có nhân át có quả, nhân duyên của bản thân mình mà tạo không tốt thì muốn mong cầu cái gì cũng đều là vọng tưởng. Tuy là anh có gạo, có củi nhưng nếu không biết nấu thì anh cũng không thể nào nấu cơm để ăn được vậy!

Quý vị cho rằng mình không có của báu sao?

Thực ra anh có vô lượng của báu đó! Đó chính là Thánh hiệu Di Đà. Xưng niệm Thánh hiệu là công đức vô lậu, có thể giải thoát rốt ráo. Quý vị hãy đem công đức này bố thí cho chúng sanh, hồi hướng về Phật đạo, tương lai mọi người cùng thành Phật, vậy thì tốt biết mấy!

KỆ HỒI HƯỚNG

*Nguyệt đem công đức này,
Tiêu trừ nghiệp xưa nay,
Tăng trưởng các phước huệ,
Viên thành thiện căn lớn.

Tham-sân-si ác độc,
Tất cả nạn đao binh,
Nạn bệnh dịch mất mùa,
Tất cả đều diệt hết.

Những người nào trung, hiếu,
Biết lễ, khiêm, liêm, sĩ,
Biên chép và chỉnh sửa,
Đọc tụng cùng thọ trì,
Ai bỏ tiền, pháp, sức,
Người chuyển nhượng, lưu thông,
Hiện đời quyền thuộc vui,
Tiên vong được siêu thăng.

Mưa gió thường hòa thuận,
Nước, dân đều khỏe mạnh,
Pháp giới mọi chúng sanh,
Nguyệt cùng về Cực Lạc.*

Chùa Linh Nham Sơn Đài Loan kính viết

**DẠN DÒ KHAI THỊ VÀ GIẢI ĐÁP THẮC
MẮC CHO CHÚNG SANH**
LÃO HÒA THƯỢNG THƯỢNG DIỆU HẠ LIÊN

Hỏi đáp khai thị của
Lão Hòa thượng thượng Diệu hạ Liên
(TẬP 2)

Nơi in tặng: Chùa Linh Nham Sơn Đài Loan

Số bưu điện: 22548447

Tên tổ chức: Tài Đoàn Pháp Nhân Linh Nham Sơn Phật Giáo
Cơ Kim Hội (Tổ chức Cơ Kim Hội Phật giáo chùa Linh Nham)

Ngân hàng: Chi nhánh Tây Đồn, ngân hàng Hợp Tác Kim
Khô, Đài Trung

Mã tài khoản ngân hàng: 0220-188-281818

Tên tổ chức: Tài Đoàn Pháp Nhân Linh Nham Sơn Phật Giáo
Cơ Kim Hội (Tổ chức Cơ Kim Hội Phật giáo chùa Linh Nham)
Nếu tự mình không muốn

Hãy chuyển cho người khác

Kính xin thường tuyên truyền

Lợi ích khắp chúng sanh.

MỘT SỐ ĐỊA ĐIỂM LIÊN LẠC:

Chùa Linh Nham Sơn Đài Loan
Số 105/1 đường Trung Chính, thị trấn Phố Lý, huyện Nam Đầu,
tỉnh Đài Loan
Điện thoại: +886-(049)2926336-9 Fax: +886-(049)2925030

Niệm Phật đường chùa Linh Nham Sơn tại Đài Trung
Số 293 đường Văn Tâm Lục Lộ, thành phố Đài Trung
Điện thoại: +886-(04)24721234 Fax: +886-(04)24727216

Chùa Linh Nham Sơn tại Canada
(Lingyen Mountain Temple-Canada)
10060 No.5 Road, Richmond, BC, V7A 4E5, Canada
Tel: (604)2710009 Fax: (604)2713890

Chùa Linh Nham Sơn tại California, Mỹ
(Lingyen Mountain Temple-California)
13938 Decliff Drive, Etiwanda, CA, 91739, U.S.A
Tel: (909)4630189 Fax: (909)896138

Chùa Linh Nham Sơn tại Úc
(Lingyen Mountain Temple-Australia)
21 Vivian Crescent, Berala, Sydney, NSW, 2141, Australia
Tel: (02)80308683 Fax: (02)80302930

PHÁP NGỮ GIẢI ĐÁP THẮC MẮC VÀ DẠN DÒ
KHAI THỊ CHO CHÚNG SANH (TẬP 2)

Tác giả : THÍCH DIỆU LIÊN

Chủ biên : Tô Phiên Dịch chùa Linh Nham Sơn

Nơi xuất bản : Chùa Linh Nham Sơn, Đài Loan

Địa chỉ : Số 105/1 đường Trung Chính, thị trấn Phố
Lý, huyện Nam Đầu, tỉnh Đài Loan

Điện thoại : 886-49-2926336~9

Fax : 886-49-2925030

Tháng xuất bản : tháng 5 năm 2014 xuất bản

ISBN 978-986-567-915-6 (PDF)

Nền tảng sách điện tử : Google Play Sách

<https://play.google.com/store/books>

Địa chỉ email : ilotus.air@gmail.com

Thông tin phát mờ sách điện tử :

Hệ thống bài tập : Win、Mac、Andriod、iOS

Cách thức tập tin : PDF

Nội dung tập tin : 2D

Phần mềm phát dẫn : PDF Reader

Công cụ sử dụng truyền tải: Computer、Smart Phone
、Tablet PC

Tâm niệm Phật là chạy về phía Tây
Phương, tâm nghĩ tài sắc là chui đầu
vào địa ngục khổ.

Tu lục độ vạn hạnh là giàu nhất,
ra khỏi sinh tử luân hồi là sang nhất.

Tùng thư Linh Nham • Bản quyền công khai
Miệng thiện một lúc • Sách thiện ngàn đời
Xin kết pháp duyên • Giúp in lưu thông
Con cháu phúc huệ • Gia đạo mãi hưng

ISBN 978-986-5679-15-6

9 789865 679156 >